

Gestor předpisu	Druh právního předpisu (zákon / vyhláška / nařízení vlády / jiný předpis)	Název a číslo právního předpisu	Ustanovení	Návrh řešení / legislativní textace	Goldplating EU (A/N)	Sektor / Sektory
MF	zákon	Zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních	§ 58b	<p>Pozastavit účinnost § 58b do doby zprovoznění modulu v EMCS.</p> <p>Dle § 58b zákona je doprava určitých minerálních olejů mezi členskými státy pro účely podnikání hlášena celním úřadům. Vzhledem k tomu, že tento postup není v EU zatím harmonizovaný, dochází k následující situaci: Společnost CZ pořídí minerální oleje od EU společnosti a část z toho dále prodává jiné EU společnosti. Pro CZ společnost to znamená dle § 58b, odst. 5 výše uvedeného zákona, že musí nahlásit tuto dopravu místně příslušnému celnímu úřadu místo EU společnosti. V případě, že část tohoto zboží prodává dále jiné EU společnosti, musí tuto dopravu opět místně příslušnému celnímu úřadu nahlásit (§ 58b, odst. 3). Současný stav je takový, že k dnešnímu dni není část deklarantského modulu pro dopravy dle § 58 funkční a tyto dopravy se hlásí pomocí záložního oznámení. Vzhledem k nedostatečné harmonizaci nejsou tyto dopravy příjemcem potvrzovány, jedná se opravdu pouze o hlášení pohybu minerálních olejů na/z území ČR. Závěr: 1) Z pohledu CZ společnosti, která minerální oleje pořizuje v EU státě a dále prodává do jiného EU státu, se jedná o vysokou administrativní zátěž. Jiné státy tuto povinnost nemají. Pozastavení účinnosti § 58b do doby plné harmonizace tohoto nařízení by bylo prospěšné. Forma záložního oznámení měla být pouze dočasným řešením, od účinnosti zákona (13. 2. 2023) je ale modul EMCS stále nefunkční.</p>		finance, daně
MF	zákon	Zákon č. č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty		<p>Zrušit povinnost odvádět zálohové DPH z přijatých záloh za zájezdy. Tato povinnost nemá vliv na vybranou výši daně, ale pouze rozložení v čase. Pouze zatěžuje podnikatele, jejich účetní, i úředníky z finanční správy.</p> <p>Změnit výpočet přírážky CK a zdanění DPH za zdaňovací období. CK a jejich účetní musí všechny náklady rozpočítat mezi jednotlivé klienty/obchodní případy. Pro CK je to extrémní administrativní zátěž a např. zejména u seriálových zájezdů by bylo vhodné umožnit CK vypočítat přírážku a zdanit zájezdy za jednu destinaci, tedy nikoliv za každý obchodní případ/klienta. Rozdíl ve výsledné odvedené dani by nebyl velký, úsilím CK je realizovat pouze ziskové zájezdy a destinace.</p>		finance, daně

MF	zákon	Komplex daňových a pojistných zákonů.		<p>Stanovit jedno daňové přiznání místo několika různých formulářů.</p> <p>V intencích „jednoho inkasního místa“ a postupného rozšiřování JMHZ provést reformu daňových podání s cílem zavést jeden portál, jeden termín a integrované daňové podání. Stát data z různých podání stejně uvnitř propojuje, jen to zatím dělá složitě a s riziky nefunkčnosti propojení. Podnikatel dnes řeší četná různorodá podání (přiznání, hlášení) orgánům veřejné moci (finanční správě, ČSSZ, pojišťovnám atd.) Termíny pro podání se různí, je nutné je odesílat přes rozdílné portály a vyplňovat je s různým přístupem a nejednotnou vnitřní logikou.</p>		finance, daně
MF	zákon	Zákon č. 257/2016 Sb., o spotřebitelském úvěru, ve znění pozdějších předpisů		<p>Umožnit (nebankovním) poskytovatelům spotřebitelských úvěrů přístup do základních registrů za účelem plnění jejich zákonem stanovených povinností.</p> <p>Integrace nebankovních poskytovatelů spotřebitelských úvěrů do systému sdílení dat prostřednictvím přístupu k základním registrům představuje nezbytný krok k modernizaci finančního trhu a zvýšení efektivity dohledových procesů. V současném regulačním rámci jsou na tyto subjekty kladeny rigidní nároky v oblasti hloubkové kontroly klienta a identifikace, vyplývající zejména z legislativy proti praní špinavých peněz a financování terorismu (AML). Absence přímého přístupu k verifikovaným státním datům však nutí poskytovatele k extenzivnímu vyžadování fyzických dokladů a doplňujících informací od klientů. Tento proces je nejen administrativně neefektivní, ale v digitální éře i anachronický, neboť dochází k duplicitnímu sběru dat, která jsou státní správou již v garantované kvalitě spravována.</p> <p>Zpřístupnění referenčních údajů ze základních registrů by pro nebankovní sektor znamenalo zásadní posílení integrity schvalovacího procesu a vyšší míru prevence proti sofistikovaným podvodným schémátům. Automatizovaná verifikace identity a dalších zákonem definovaných parametrů přímo proti státním evidencím by eliminovala riziko lidského pochybení i manipulace s doklady ze strany žadatelů. Pro spotřebitele by tento krok znamenal výrazné snížení informační asymetrie a administrativní frikce při uzavírání smluvního vztahu, což je v souladu s principem „once-only“, tedy snahou, aby občan nemusel státu či regulovaným institucím poskytovat údaje, které již jednou uvedl.</p> <p>Banky či pojišťovny již dnes obdobným způsobem údaje ze základních registrů využívat mohou (srov. § 38af zákona č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů, nebo § 129 odst. 3 a následující zákona č. 277/2009 Sb., o pojišťovnictví).</p>		finance

MF	zákon, nařízení vlády	<p>Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů,</p> <p>Zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty,</p> <p>Nařízení vlády č. 168/2002 Sb., kterým se stanoví způsob organizace práce a pracovních postupů, které je zaměstnavatel povinen zajistit při provozování dopravy dopravními prostředky</p>	<p>Připravit k povinnosti vést knihu jízd alternativu ve formě paušálních výkazů.</p> <p>Kniha jízd je už po několik posledních dekád názorným příkladem zcela zbytečného administrativního břemene. Reálný přínos této složité administrativy je zanedbatelný, kontrolní orgány se této oblasti věnují minimálně – a především: digitální alternativy existují už dávno. Povinnost vedení knihy jízd v současné právní úpravě představuje neúměrnou administrativní zátěž, která je v přímém rozporu s principy moderní a efektivní státní správy. Tento institut vyžaduje od subjektů detailní a chronologickou evidenci každé jednotlivé jízdy, což v praxi generuje vysoké transakční náklady na straně podnikatelů. Knihy jízd mají často čistě formální charakter a jejichž vypovídací hodnota je přinejmenším diskutabilní. Hlavním argumentem pro úpravu povinnosti vést knihu jízd je neefektivita této povinnosti a anachronismus v kontextu probíhající digitalizace. Současný systém fakticky sankcionuje podnikatele za administrativní pochybení, i když věcná podstata výdaje není zpochybněna. Dochází tak k narušení zásady přiměřenosti, kdy náklady na administraci a následnou kontrolu těchto dokladů ze strany správce daně často převyšují potenciální fiskální přínos zjištěných nesrovnalostí. Optimální náhradou za plošné vedení knih jízd je systémová transformace směrem k paušalizaci a digitalizaci. Legislativní řešení by mělo upřednostňovat rozšíření institutu paušálního výdaje na dopravu a paušálně kráceného odpočtu DPH, což by eliminovalo potřebu detailní evidence výměnou za fixní odpočty. Pro subjekty vyžadující odpočty v reálné výši by měly být jako primární a postačující uznávány automatizované telematické výstupy bez nutnosti jejich další úpravy či duplikace. Přejít na model založený na čestném prohlášení o poměru využití majetku k podnikatelským účelům, doplněný o cílené kontroly v rizikových segmentech, by i v případě vedl k výraznému snížení administrativní frikce a posílení důvěry mezi státem a podnikatelským sektorem. Zrušení knihy a její nahrazení fixním paušálem jako alternativa pro evidenci využívání služebních automobilů. Toto opatření přinese okamžitou úlevu z rozsáhlé administrativní zátěže živnostníkům, malým i velkým firmám.</p>		finance, daně
MF	zákon	Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů	<p>Zjednodušit a zrychlit odpisy a zredukovat účetní odpisové skupiny.</p> <p>Odpisy jsou motivačním prvkem. Zaměřit se na zrychlení odpisů, zjednodušení odpisů, méně tříd pro odpisy oproti současným 6 třídám.</p> <p>Konkrétní návrhy:</p> <p>a) Zachovat současné zrychlené odpisy dle § 32 zákona o daních z příjmů, a to i v případě, že nový zákon o účetnictví nabude účinnosti. Zrychlené odpisy mají významnou motivační a podpůrnou funkci a lépe odpovídají ekonomickému cyklu</p>		finance

				<p>podnikatelských investičních projektů.</p> <p>b) Vypustit 6. odpisovou skupinu. Stanovená doba odpisování v délce 50 let je z ekonomického hlediska obtížně obhajitelná a ve většině případů neodpovídá ani době života podnikatelů.</p> <p>c) Snížit počet odpisových skupin s cílem zjednodušit systém daňového odpisování a zvýšit jeho přehlednost.</p> <p>d) Zrychlit dobu odpisování u vybraných druhů majetku. Současně lze zavést i dočasné urychlení odpisování jako nástroj podpory investiční aktivity podnikatelského sektoru.</p> <p>e) Navýšit limit pro zařazení majetku do odpisování a současně zavést automatickou valorizaci tohoto limitu navázanou například na průměrnou míru inflace, případně při překročení určité inflační hranice. Zvýšení limitu by se zaokrouhlovalo na celé tisíce korun směrem nahoru.</p>		
MF	zákon	Zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty	zejména § 102 a následující (§ 102–102c)	Zrušit souhrnné hlášení pro jeho podobnost s intrastatem.		finance, daně
MF, MPO	zákon	Zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty		<p>Osvobodit darování nepotravin k dobročinným účelům od placení daně z přidané hodnoty.</p> <p>Při darování nepotravin, které nejsou v souladu s předpisy, ale jsou bezpečné (např. nesprávné značení), uplatnit při jejich darování k dobročinným účelům (charitě, potr. bance atd.) osvobození od placení daně stejně je jako je tomu u darování potravin z důvodů dle § 11 odst. 2 zák. 110/1997 Sb.</p>		finance, daně
MF, MŠMT	zákon	Zákon č. 21/1992 Sb., o bankách	§ 38ad	<p>Umožnit využití bankovní identity ke komunikaci se správními orgány i v případě, že nejsou součástí státu či územně samosprávného celku.</p> <p>V současné době je k ověření digitálních úkonů činěných vůči škole či školskému zařízení nutno činit za pomoci státních ověřovacích prostředků, jako je Identita občana, které nicméně nejsou každému k dispozici. Navrhuje se změna zákona o bankách, v jejímž důsledku by bylo k autentizaci uživatelů a ověření digitálních úkonů činěných vůči školám a školským zařízením (jakož i dalším kvalifikovaným poskytovatelům, které nejsou státními orgány či orgány územně samosprávných celků - tedy např. notářům či vysokým školám) možno využít i tzv. "bankovní identitu". Podle stávajícího znění § 38ad zákona o bankách se totiž elektronická identifikace za pomoci bankovní identity neposkytne kvalifikovanému poskytovateli, který není státním orgánem nebo orgánem územního samosprávného celku. Ve</p>		školství

				<p>chvíli, kdy jiná osoba než orgán státu či územního samosprávného celku vykonává působnost v oblasti veřejné správy, nelze bankovní identitu využít (nelze totiž využít ani soukromoprávních služeb bankovní identity, neboť takové ověření nedostačuje k přihlášení do portálu veřejné správy a následné podání do správního řízení). Proto se navrhuje, aby bylo možno identifikaci bankovní identitou využít i v případě kvalifikovaných poskytovatelů, kteří nejsou orgány státu či územně samosprávného celku, ale pouze v případě, že ji vyžadují za účelem výkonu působnosti v oblasti veřejné správy (tedy např. rozhodování o přijetí uchazeče). To pomůže např. i vysokým školám při přijímání uchazečů ke studiu.</p>	
MF, MV	zákon	<p>Zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví</p> <p>Zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty</p> <p>Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů</p> <p>Zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě</p>		<p>Zrušit povinnost archivovat papírové účtenky.</p> <p>V roce 2026 je při existenci digitalizačních technologií a čím dál častějšího vydávání elektronických účtenek povinné skladování papírových účtenek naprosto zastaralé. Papírové účtenky blednou, často zmizí, zničí se a následně nejsou uznatelné, reálná kontrolní hodnota starých papírových účtenek je minimální. Pro kontrolní aktivity finanční správy je aktuálně připraven digitální archiv účtenek, které vybraní velcí obchodníci (stavebniny, vybavení kanceláře, čerpací stanice) automaticky předávají finanční správě a ta již provádí kontrolu vykázaných účtenek při daňové kontrole samostatně bez potřeby papírové účtenky. Digitální archiv účtenek se musí stát legitimním a plnohodnotným účetním dokladem, stejně jako elektronická účtenka vydaná obchodníkem. Současně je žádoucí dále rozpracovat projekt Finanční správy České republiky na vytvoření databáze účtenek velkých obchodníků, kteří jsou nyní při jednotlivých daňových kontrolách zatěžováni administrativně náročnou součinností.</p>	finance, archivnictví
MMR	zákon	<p>Zákon č. 159/1999 Sb., o některých podmínkách podnikání v oblasti cestovního ruchu</p>		<p>Vyjmout dětské pobyty z „ochrany“ regulace podle zák. č. 159/1999 Sb.</p> <p>Stávající stav je nadále neudržitelný, protože je nespravedlivý, nepřehledný a diskriminační. Smyslem zákona bylo posílit právní ochranu osob při cestování do zahraničí a zajistit případnou repatriaci turistů z ciziny při krachu cestovní kanceláře. Toto plnění je ale jen stěží aplikovatelné na tuzemské dětské pobyty. Děti jezdí výhradně po České republice, tudíž žádná repatriace z ciziny tu nastat nemůže. Dostatečná ochrana dětí na pobytech je dána jinými právními předpisy. Kromě výše zmíněného je např. u školních pobytů školským zákonem dána absolutní objektivní odpovědnost školy vůči dětem. I ubytovatel a dopravce mají vůči dětem odpovědnost danou příslušnými předpisy. Je zcela nadbytečné děti „chránit“ na pobytech ještě zákonem č. 159/1999 Sb. Za stávající situace stát neumožňuje novým subjektům vstup na trh. Již třetím rokem je téměř nemožné získat pojištění proti úpadku, tj. začít podnikat jako nová cestovní kancelář se</p>	cestovní ruch

				<p>zaměřením na dětskou rekreaci. Stávající úprava vůbec neřeší specifickou trojstranný právní vztah, který vzniká při realizaci školních pobytů, kdy vystupuje pořadatel (např. cestovní kancelář), škola a rodiče. Z absence potřebné zákonné úpravy pak vznikají nejasnosti, kdo je klientem (za škola, nebo rodič). Jak je to s odpovědností a informační povinností (kdo ji vůči komu kdy má). V době uzavření „smlouvy o zájezdu“ mezi školou a CK není mnohdy zřejmé, které konkrétní děti na pobyt vyjedou, aj. Už nyní se podařilo některé činnosti vyjmout ze zájezdové regulace, byť lze mít pochyby o tom, do jaké míry je ono vynětí systémovým a logickým opatřením. Ale, šlo-li to v těchto případech, jistě by bylo možné vyjmout i dětskou rekreaci. Pokud jde o transfer autobusem z letiště k hotelu, tak se nejedná o samostatnou službu cestovního ruchu. Není jasné, proč je dvouhodinový přejezd z letiště do rezortu na Krétě je pouhým transferem, ale přeprava dětí z pražské školy do 50 kilometrů vzdáleného rekreačního areálu už je z hlediska zákonné definice zájezdu samostatnou službou cestovního ruchu. Pokud někdo pořádá kongres, též nejde o zájezd, neboť školení jakožto vzdělávání nelze považovat za samostatnou službu cestovního ruchu. Pokud si učitel sjedná ubytování s ubytovatelem a odděleně si domluví autodopravce, nejde o zájezd. Pokud ale poptá obojí u jedné firmy, jde o zájezd. Jen takováto nuance bohužel způsobí neodůvodnitelný, avšak zcela jiný právní režim všech zúčastněných. Vynětí ze zájezdové regulace je zmíněno v odst. 19 Preambule Směrnice EU 2015/2302 o souborných a spojených cestovních službách, kde se stanoví, že by se směrnice neměla vztahovat na souborné služby nabízené příležitostně a na neziskovém základu pro své členy. Ale přesně tak jsou školní pobyty organizovány.</p>		
MMR	zákon	Zákon č. 283/2021 Sb., stavební zákon	§ 232	<p>Navrátit se k dřívějšímu stavu.</p> <p>Podmínkou pro podání žádosti o vydání kolaudačního rozhodnutí musí být již souhlasná stanoviska dotčených orgánů. A to celý proces kolaudace zásadním způsobem prodlužuje.</p>		výstavba
MMR	vyhláška	Vyhl. č. 146/2024 Sb., o požadavcích na výstavbu	§ 29 a § 94	<p>Zrušit odkazy vyhlášky na ČSN, příp. změnit odkazy na harmonizovanou EN, nebo alespoň odstranit z ČSN požadavky, které jdou daleko nad rámec parametrů stanovených EN.</p> <p>Vyhl. č. 146/2024 Sb. odkazuje v § 29 a § 94 na dodržování národní ČSN 73 4001:2024 (dále jen "ČSN"). ČSN však ve svých člancích překračuje zásadním způsobem rámec požadavků, uvedených v harmonizované ČSN EN 81-70:2024 (dále jen "EN"). Nařízení EP a RADY (EU) č. 1025/2012 v kapitole II článku 3 odst. 6 stanoví, že po zveřejnění nové harmonizované normy jsou v přiměřené lhůtě zrušeny veškeré konfliktní národní normy.</p> <p>Konflikty ČSN:</p>	A	místní rozvoj / výstavba

				<p>ČSN v čl. 11.5.12 požaduje, aby byl komunikační systém klece výtahu vybaven (mimo jiné) textovým displejem pro převod akustických informací do vizuální podoby. EN v čl. 5.4.2.5.3 žádný takový požadavek neuvádí.</p> <p>Pro prostředí v rámci EU nejsou tato zařízení vyvinuta a prozkoušena, s ohledem na legislativní prostředí a s tím související vyšší nároky na pořízení odpovídajícího řídicího, monitorovacího a signálního SW výtahu, který je násobně dražší, než nyní běžně systémy, tedy o zvýšení administrativy a nákladů jak pro provozovatele výtahů, tak i pro provozovatele výtahových dispečinků. Tyto vynucené náklady by mohly být pro řadu menších servisních společností až likvidační.</p> <p>ČSN v čl. 11.5.13, 11.6.1.4 a 11.6.2.5 požaduje, aby minimální úroveň popisů dosahovala kontrastu jasu u lesklých povrchů kartáčovaného povrchu apod. vůči pozadí $K \geq 70$ %. Tabulka v EN přehledně specifikuje % výši kontrastu pro jednotlivé části jejichž hodnota je na 30 %, respektive 50 % (což je o 40 %, resp. o 20 % nižší než 70 % požadovaných v ČSN) a navíc neurčuje typy materiálů. Odborníci na tuto problematiku nejsou schopni určit, jakým způsobem by mělo být měření prováděno tak, aby mohlo být dokladováno v rámci kolaudačního řízení, o ceně velmi přesných přístrojů pro měření kontrastu pomocí světelné odrazivosti nemá cenu hovořit už vůbec.</p> <p>ČSN v čl. 11.5.7 požaduje, aby sklápěcí sedadlo ve výtahové kleci bylo v dosahu ovladačů, ve sklopené poloze nepřekáželo užívání výtahu a bylo zaklápěcí do základní svislé polohy. Formulace tohoto ustanovení umožňuje výklad, že sklopné sedadlo musí být ve výtahové kleci umístěno vždy, a i když byl tento výklad vyvrácen samotným tvůrcem ČSN, možné výklady ze strany správních orgánů mohou být přesto odlišné. Navíc je přidán požadavek na samozaklápění sedadla. EN oproti tomu uvádí jen tyto parametry: Tam kde je v kleci umístěno sklápěcí sedadlo, musí mít následující parametry: a) výšku sedadla nad konečnou úroveň podlahy $500 \text{ mm} \pm 25 \text{ mm}$; b) hloubku 300 mm až 400 mm; c) šířku 400 mm až 500 mm; d) zatížitelnost nejméně 120 kg.</p>		
MPO	zákon	Zákon č. 458/2000 Sb., energetický zákon	§ 30a odst. 1	<p>Zvýšit limit pro výstavbu výroby elektřiny pouze na základě udělené státní autorizace na 100 MW.</p> <p>Výstavba výroby elektřiny o celkovém instalovaném elektrickém výkonu 1 MW a více je možná pouze na základě udělené státní autorizace na výstavbu výroby elektřiny. Není znám případ, kdy by autorizace nebyla vydána, limit 1 MW je nepřiměřeně nízký. Navrhuje se zvýšení na 100 MW, kdy je výroba elektřiny ve veřejném zájmu.</p>	N	energetika

MPO	zákon	Zákon č. 127/2005 Sb. o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů	§ 97, § 97a	<p>Zrušit požadavek uchování zpracovaných provozních a lokalizačních údajů.</p> <p>Podle § 97 odst. 3, který podle rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR (rozhodnutí pod sp. zn. 30 Cdo 3909/2023 a 30 Cdo 2556/2025) odporuje právu EU, konkrétně směrnici E-privacy (2000/58/EC) a nahradit jej právní úpravou konformní s právem EU. Současný stav vytváří neopodstatněné zatížení poskytovatelů služeb elektronických komunikací a zajišťovatelů sítí EK, včetně administrativního zatížení při zřízení a zabezpečení rozhraní pro uchování provozních a lokalizačních údajů podle § 97a a prokazování důvodnosti náhrad účelně a efektivně vynaložených nákladů a příspěvku podle § 97 odst. 7 a navazujících prováděcích právních předpisů.</p>	A	elektronické komunikace
MPO	zákon	Zákon č. 223/2016 Sb., o prodejní době v maloobchodě a velkoobchod		<p>Zrušit zákon.</p> <p>Zákon o prodejní době zakazuje prodejnám nad 200 m² prodávat na Nový rok, Velikonoční pondělí, 8. května, 28. září, 28. října a 25. a 26. prosince. Na Štědrý den smějí mít obchody otevřeno do 12 hodin. Zákon zasahuje do svobody podnikání. Úprava je nepřehledná, nesrozumitelná, nelogicky selektivně cílená - typický příklad neodůvodněné regulatorní zátěže.</p>		maloobchodní prodej
MPO	zákon	Komplex zákonů a prováděcích předpisů, zejména Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, zákon č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, hygienické a bezpečnostní předpisy		<p>Definovat (a do právního řádu ČR zapracovat) pojem "automatizovaná prodejna" a legislativně upravit zásadní provozní podmínky automatizovaných prodejen (reklamace, kontroly, prodej o státních svátcích).</p> <p>Pro automatizované prodejny v ČR zatím platí obecná právní úprava maloobchodu, která je však v některých aspektech v automatizovaných prodejnách z povahy věci nesplnitelná. Regulace by měla být upravena v souvislosti s rozvojem technologií, a to zvláštní právní úpravou, zpravidla výjimek z povinností, které nelze z povahy věci v automatizované prodejně splnit. Před přijetím takové regulace, resp. spolu s ní je však nezbytné automatizované prodejny legislativně definovat.</p> <p>Možná definice: „Automatizovaná prodejna je maloobchodní provozovna, která k prodeji zboží nebo poskytování služeb využívá digitální technologie a automatizované systémy bez fyzické přítomnosti obsluhy, přičemž uzavření smlouvy probíhá samoobslužně.“ Do důvodové zprávy lze dovysvětlit, že automatizovaná prodejna je bez fyzické obsluhy, přičemž uzavření (kupní) smlouvy probíhá samoobslužně.</p> <p>Problematika provozních podmínek automatizovaných prodejen: <u>Prodej o státních svátcích</u> - přestože je zjevné, že nevyužívají-li automatizované prodejny lidskou sílu, není jejich otevírací doba s účelem zákona o prodejní době v maloobchodě, je z preventivních důvodů vhodné legislativně vyjmout automatizované prodejny ze zákazu prodeje o státních svátcích (např. novým písm.</p>		maloobchodní prodej

				<p>g) v § 1 odst. 3 zákona č. 223/2016 Sb.</p> <p><u>Problematika reklamací</u> - je logické, že v případě automatizovaných prodejen nemůže být splněna podmínka zákona o ochraně spotřebitele (§ 19 odst. 1) a v automatizované provozovně nemůže být po celou provozní dobu přítomen pracovník pověřený vyřizováním reklamací, neboť tím by automatizovaná prodejna ztratila svůj charakteristický znak. Proto je nutno automatizované prodejny z této povinnosti vyjmout. V automatizované prodejně by pak musela být umístěna cedulka, která by by reklamujícího informovala o spojení na konkrétního člověka, který by byl povinen se do automatizované prodejny po dohodě s reklamujícím dostavit a reklamaci vyřešit.</p> <p><u>Problematika provádění kontrolních činností veřejnou správou</u> - nelze řešit jinak než způsobem navrženým u reklamací. Opět informačním sdělením s kontaktními údaji na konkrétního člověka, který se v případě potřeby do automatizované prodejny dostaví. V automatizované prodejně by nedávalo smysl, aby byla non-stop (24/7) přítomna nějaká obsluha, která bude celý den čekat na teoretickou návštěvu inspektora.</p>		
MPO	nařízení vlády	Nařízení vlády č. 263/2025 Sb., o stanovení výše a způsobu úhrady efektivně a účelně vynaložených nákladů na odposlech a záznam zpráv a příspěvku na uchování provozních a lokalizačních údajů	§ 4	V návaznosti na § 97 a § 97a zákona č. 127/2005 Sb. revidovat nařízení upravující výši a způsob prokazování příspěvku a úhrad účelně a efektivně vynaložených nákladů. Zejména je nutné zrušit § 4 nařízení.	N	elektronické komunikace
MPO, MF	zákon	Zákon č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách	§ 6ka odst. 1 až 4	<p>Zrušit oznamovací povinnost distributora pohonných hmot údaje vztahující se k distribuci pohonných hmot (nebo alespoň vyhláškou významně omezit okruh vyžadovaných dat).</p> <p>Od roku 2015 jsou distributoři pohonných hmot povinni podle § 6ka zákona č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách, měsíčně tabulkami oznamovat celnímu úřadu údaje vztahující se k distribuci pohonných hmot. Zákon ani prováděcí předpis nestanoví okruh těchto údajů a pouze zmocňuje celní úřad, tj. dává celnímu úřadu neomezenou pravomoc pouhým zveřejněním na internetu oznámit okruh údajů, které je distributor povinen v tabulkách oznámení uvádět. Celkem je ve dvou</p>		pohonné hmoty

				tabulkách 24 povinných údajů ke každému nákupu nebo prodeji v daném měsíci k vyplnění. Vzhledem k tomu, že se jedná o poměrně nesourodá data, z nichž některá sbíráme pouze pro tyto účely, vyžaduje splnění této oznamovací povinnosti každý měsíc plně dva dny práce jednoho člověka bez toho, že by tato činnost nějak přispěla k vyššímu výběru daní, čímž byla tato povinnost při jejím zavádění odůvodňována.		
MPO, MZdr, MV, MF	zákon	Zákon č. 455/1991 Sb., živnostenský zákon, Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, Zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, Zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně		Zrušit několikanásobné oznamování dat. Změny provozních údajů ubytovacích zařízení (kapacita, odpovědná osoba, provozní doba) jsou dnes podle různých zákonů (živnostenského zákona; obecná povinnost hygieny podle zákona o ochraně veřejného zdraví; evidenční povinnost u místních poplatků; obecná povinnost u požární ochrany) hlášeny odděleně několika úřadům, přestože jde o stejnou informaci. Tento stav je v příkrém rozporu se zákonem o právu na digitální služby.		hotelnictví
MPO/ČTÚ	zákon	Zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů	§ 115, § 115a	Provést redukci sbíraných dat v rámci elektronického sběru dat a geografické přílohy nikoliv pravidelně (každý rok), ale až po zapracování potenciálních změn vycházejících z Digitálního omnibu. Soubor návrhů opatření ke zjednodušení digitálního podnikání Digitální omnibus obsahuje kromě jiného přehled všech povinností reportingu (Annex V), který je základem pro zjednodušování digitální agendy. Pokud návrh projde a příslušný evropský předpis vstoupí v účinnost, navrhujeme provést důkladnou redukci požadovaných dat a soubor požadovaných dat zachovat po delší časové období. Rozsáhlý elektronický sběr dat podnikatele v elektronických komunikacích zatěžuje, nicméně tato zátěž je řešitelná automatizací vykazování. Přidanou zátěž představují pravidelné změny rozsahu, které nutí podnikatele měnit automatizaci vykazování (např. pravidelné změny datové věty).	N	elektronické komunikace
MPSV	zákon	Zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce		Zavést jednotné programovací rozhraní (API) pro všechny agendy. Umožnit plně elektronické vedení a synchronizaci dat (zejména dávky PN, OČR, PPM a výkaz ELDP). Zrušit možnost zpětného ukončování PN bez tvrdých pravidel. U mateřské (PPM) umožnit zaměstnavateli nahlížet na stav dávky a na data, která potřebuje pro mzdy. Zjednodušit začátek a ukončování pracovního poměru.		práce

				Onemocnění v den nástupu – nárok na náhradu mzdy vzniká až po prvním odpracovaném dni, nikoliv od „plánovaného nástupu“. Dnešní úprava je zneužitelná, administrativně náročná a v praxi neobhajitelná. Ukončování pracovního poměru cizince při skončení pobytu – je nutné vytvořit jednoznačný právní rámec, který umožní ukončení pracovního poměru automaticky uplynutím pobytového oprávnění – dnes jsou výklady mezi úřady zcela nejednotné.		
MPSV	zákon	Zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce	§ 48	Zpracovat do zákoníku práce ustanovení, dle kterého by automaticky končil pracovní poměr s ukončením platnosti povolení k pobytu. Ve vztahu k ukončení zaměstnání cizince s ukončením platnosti povolení k pobytu jsou nyní v § 48 zákoníku práce pouze případy, kdy je povolení předčasně zrušeno. Navrhuje se upravit i případy, kdy dojde k běžnému uplynutí platnosti povolení k pobytu, resp. není schváleno prodloužení. Bylo by administrativně jednodušší, kdyby nebylo nutné hlídat u cizinců „řetězení“ platnosti smlouvy na dobu určitou dle platnosti povolení, ale všichni by mohli mít smlouvu na dobu neurčitou, která by s platností povolení automaticky skončila.		práce
MPSV	zákon	Zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce	§ 84	Umožnit flexibilní rozvrhování směn (včetně samorozvrhování tam, kde to povaha práce umožňuje) na základě dohody (např. elektronicky, přes aplikaci) bez zbytečného formálního rozvrhu směn, zrušit povinnost pevného písemného rozvrhu zejména u krátkodobých pracovních vztahů. Evidence pracovní doby by měla být plně elektronická a nenormovaná. Legislativa neodpovídá realitě současných provozů. U brigádníků a sezonních pracovníků musí být rozvrh směn písemně často s předstihem, v realitě gastronomie zcela nefunkční.		práce
MPSV	zákon	Zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce	§ 81 odst. 1 a § 85 odst. 3	Rozšířit možnosti samo-rozvrhování pracovní doby ze strany zaměstnance. Rozvrh pracovní doby není triviálním administrativním úkonem zaměstnavatele. Pokud se zaměstnanec se zaměstnavatelem vzájemně smluvně domluví, navrhuje se umožnit rozšíření principu samo-rozvrhování ze strany zaměstnance, kdy takto navržený rozvrh pracovní doby zaměstnavatel následně potvrdí. Případně lze tento princip hybridně kombinovat s plánováním ze strany zaměstnavatele, kdy část pracovního rozvrhu určí zaměstnavatel a část zaměstnanec po potvrzení zaměstnavatelem. Zaměstnanec by byl pak takovým rozvrhem vždy vázán.		práce
MPSV	zákon	Zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce	§ 96	Zavést možnost paušální evidence pracovní doby pro firmy do 10 zaměstnanců, které by mohly využít jednoduchý záznam pracovní doby místo detailního „minutování“.		práce

				<p>Současná legislativa požaduje evidovat začátky směn, konce směn, přestávky, přesčas i odpočinek i u firem s jednotkami zaměstnanců. U rodinných firem, řemeslníků, malých gastronomických provozů či e-shopů je to administrativní absurdita, která nemá žádnou přidanou hodnotu.</p> <p>Obdobně umožnit zjednodušenou evidenci pracovní doby pro provozy s nepřetržitým nebo sezónním provozem. Uznat výstupy z běžných docházkových a hotelových systémů jako plnohodnotnou evidenci.</p> <p>Hotely a restaurace pracují: ve směnném provozu se sezónními výkyvy s nerovnoměrně rozvrženou pracovní dobou Zákon ale vyžaduje detailní a často nepraktickou evidenci, která se vede duplicitně (interně × pro kontrolu) a je administrativně extrémně náročná.</p>		
MPSV	zákon prováděcí předpisy	<p>Zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů</p> <p>Zákon č. 250/2021 Sb., o bezpečnosti práce v souvislosti s provozem vyhrazených technických zařízení</p> <p>Nařízení vlády č. 361/2007 Sb., kterým se stanoví podmínky ochrany zdraví při práci</p> <p>Nařízení vlády č. 101/2005 Sb., o podrobnějších požadavcích na pracoviště a pracovní prostředí</p> <p>Nařízení vlády č. 378/2001 Sb., kterým se stanoví bližší požadavky na bezpečný provoz a</p>	§ 349 a násl.	<p>Zrušit většinu uvedených nařízení vlády a nahradit je jediným prováděcím předpisem, který bude komplexně, přehledně a jednoduše upravovat požadavky na bezpečnost a ochranu zdraví zaměstnanců při práci na nesespecializovaných pracovištích.</p> <p>Zrušit povinnost provádět revize a zkoušky zařízení, které nejsou vyhrazenými technickými zařízeními ve smyslu zákona č. 250/2021 Sb., o bezpečnosti práce v souvislosti s provozem vyhrazených technických zařízení.</p> <p>Současná právní úprava bezpečnosti a ochrany zdraví při práci je extrémně nepřehledná. Po přijetí zákona č. 309/2006 Sb. zákona o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci byla vydána další sada prováděcích nařízení vlády, a totéž se stalo po přijetí zákona č. 250/2021 Sb., o bezpečnosti práce v souvislosti s provozem vyhrazených technických zařízení. Požadavky obsažené v jednotlivých právních předpisech na sebe, byť upravují totožnou či obdobnou materii, nenavazují a místy se zdvojují. Není jednoznačné, kdy se má použít který předpis, v některých případech (např. v otázkách revizí a kontrol zařízení pracoviště) je potřeba plnit požadavky několika předpisů najednou. To vytváří zcela nepřehlednou změť, ve které se není možné rozumně zorientovat. Zcela nadbytečné a extrémně zatěžující je provádění odborných revizí a zkoušek veškerých technických zařízení, přístrojů a náradí, které se vyskytují na běžném pracovišti (např. v kanceláři), jak požaduje aktuálně platný § 4 odst. 2 nařízení vlády č. 378/2001 Sb., a dále veškerého technického vybavení pracoviště, včetně pracovních a výrobních prostředků a zařízení, jako požaduje § 3 odst. 4 nařízení č. 101/2005 Sb., o podrobnějších požadavcích na pracoviště a pracovní prostředí. Takovými zařízeními jsou např. i prodlužovací šňůry, mechanické kleště, elektrický adaptér k přenosnému počítači či akušroubovák. V případě neelektrických zařízení, která odpovídají běžnému vybavení domácnosti (štafle, žebřík, židle apod.), jakož i</p>		práce a BOZP

		používání strojů, technických zařízení, přístrojů a nářadí Nařízení vlády č. 190/2022 Sb., o vyhrazených technických elektrických zařízeních a požadavcích na zajištění jejich bezpečnosti Vyhláška Českého úřadu bezpečnosti práce č. 48/1982 Sb., kterou se stanoví základní požadavky k zajištění bezpečnosti práce a technických zařízení		elektrických zařízení do 220 V, která nejsou opatřena rotujícími či pohyblivými částmi, jež mohou způsobit zranění, by měla postačovat vizuální kontrola zaměstnavatelem. Za zcela dostatečnou lze považovat úpravu v zákoně č. 250/2021 Sb., o bezpečnosti práce v souvislosti s provozem vyhrazených technických zařízení, a na něj navazujícím nařízením vlády č. 190/2022 Sb., která povinnost k provádění revizí omezuje na vyhrazená technická zařízení. Periodické revize elektrických spotřebičů a elektrických zařízení v kancelářích (elektrorevize), které se vztahují na všechny elektrospotřebiče v kancelářích, musí firma provádět po 12 až 24 měsících. Revize se týkají všech standardních spotřebičů (PC, monitory, notebooky, lampy, nabíječky, prodlužovačky, zařízení kuchyňky, atd.), tedy i v malých firmách běžně stovky až tisíce zařízení. které je nutné pokaždé provést a sepsat revizi. Revize u běžných spotřebičů ve standardních kancelářích je ve výsledku naprosto formální záležitost s velkou administrativní i finanční náročností.		
MPSV	zákon	Zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce Zákon č. 323/2025 Sb., o jednotném měsíčním hlášení zaměstnavatele	obecně	S ohledem na rostoucí mobilitu pracovní síly, rozvoj přeshraniční spolupráce a běžnou praxi výkonu práce na více místech je žádoucí zavést zvláštní evidenční režim „frequent traveller“, který by reflektoval reálné potřeby zaměstnavatelů i zaměstnanců bez oslabení informační funkce státu. Tento režim by umožnil zjednodušenou jednorázovou notifikaci osob s častým nebo krátkodobým výkonem práce na různých územích, namísto plného měsíčního reportingu, jenž je v těchto případech administrativně neefektivní. Zavedení „frequent traveller“ by zvýšilo flexibilitu pracovněprávních vztahů, snížilo regulatorní zátěž u vysoce mobilních profesí a současně omezilo riziko formálního neplnění povinností bez skutečného dopadu na výběr pojistného či dohled. Takové opatření je v souladu s principem proporcionality regulace a podporuje konkurenceschopnost českého pracovního trhu v rámci EU.		práce, zaměstnanost
MPSV	zákon	Zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce		V oblasti povinného hlášení úrazů – zavést jeden formulář, jedna instituce. Vytvořit jednotný elektronický formulář, který se podává jedné instituci, a ta data sdílí dál. Dnes se totéž hlásí opakovaně různým subjektům – bez jakéhokoli přínosu.		práce

MPSV	zákon	Zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti		<p>Zrušit u kvalifikovaných profesí povinné hlášení volných pracovních míst u cizinců.</p> <p>Současná povinnost hlášení je čistá formalita, která nepřináší žádnou reálnou ochranu trhu práce. Navrhuje se její zrušení pro všechny kvalifikační kategorie nad základní úroveň.</p>		zaměstnanost
MPSV	zákon	Zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění		<p>Umožnit vystavování pracovní neschopnosti i zaměstnancům, kteří zatím ještě nejsou registrováni u ČSSZ.</p> <p>V praxi se stává, že zaměstnanec je v den nástupu do práce nemocný. Zaměstnanec zatím není hlášen na ČSSZ. Stává se, že lékař vystaví dočasnou pracovní neschopnost, ale ta je následně na ČSSZ stornována. Pro zjednodušení prokazování a evidence nepřítomností je situaci třeba legislativně řešit tak, aby dočasná pracovní neschopnost mohla být vystavena a evidována všem zaměstnancům, i když zatím nejsou hlášeni na ČSSZ.</p>		sociální věci
MPSV, ČSSZ, MZdr	zákon	Zákon č. 323/2025 Sb., o jednotném měsíčním hlášení zaměstnavatele		<p>Do jednotného měsíčního hlášení zaměstnavatele (JMHZ) zahrnout i zdravotní pojišťovny.</p> <p>Evidence vzdělání a JHMZ – konečně propojit systémy. Stát má informace o vzdělání už dnes, ale zaměstnavatelé je musí znovu a znovu sbírat, navíc ne všichni zaměstnanci jsou ochotni tuto informaci sdělovat. Navrhuje se vytvořit jednotný elektronický registr, do kterého mohou zaměstnavatelé nahlížet.</p>		práce a sociální věci. zdravotnictví
MPSV, MF	zákon, vyhláška	Zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, Vyhláška č. 573/2025 Sb., o změně sazby základní náhrady za používání silničních motorových vozidel a stravného a o stanovení průměrné ceny pohonných hmot pro účely poskytování cestovních náhrad pro rok 2026 Vyhláška č. 489/2025 Sb., o		<p>Zavést jednoduché paušální cestovní náhrady - zavedení paušálu za den a půlden služební cesty, bez složitých výpočtů, tabulek a vykazování.</p> <p>Současný systém vykazování a vyúčtování cestovních náhrad je komplikovaný, zatížený tabulkami, prahy, minutami a každoročními změnami. Pravidelně vyžaduje náročné úpravy účetních systémů a proškolení pracovníků, což výrazně navyšuje administrativní náklady všech zaměstnavatelů v ČR.</p>		práce

		stanovení výše základních sazeb zahraničního stravného pro rok 2026 Subsidiárně zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů.			
MPSV, MV	zákon	Zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti Zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR		Zavést zrychlený režim pro sezonní profese v hotelnictví a gastronomii a jednotné místo pro podávání žádostí. Proces získávání pracovního povolení a s tím souvisejících hlášení včetně předkládání dokladů je extrémně zdoluhavý, často nekompatibilní se sezónou.	zaměstnanost
MSpr	zákon	Zákon č. 45/2013 Sb., o obětech trestných činů Zákon č. 141/1961 Sb., trestní řád		Vyžovat u subjektů s centrální evidencí potvrzení níže uvedených dokumentů pouze jednou. Pro další typově stejné případy by již nemělo být potvrzení těchto dokumentů znovu vyžadováno, s výjimkou případů, kdy by znění dokumentů bylo dotčeno změnou právního řádu. Podnikatelské subjekty, u kterých dochází k časté a opakované trestné činnosti jako jsou např. krádeže, jsou následně v trestním řízení zavalené administrativou v podobě potvrzování dokumentů jako „Poučení o poskytování informací o trestním řízení a osobách na něm zúčastněných“ podle § 8b a násl. trestního řádu a dokumentu „Základní informace pro dotčenou právnickou osobu“ podle zákona č. 45/2013 Sb., o obětech trestných činů a změně některých zákonů. Tyto dokumenty jsou přitom obsahově vždy totožné a konkrétní spáchaný skutek na jejich podobu nemá vliv. Tito podnikatelé tak jsou nuceni obsahově stejný dokument potvrzovat ke každému novému případu, kterých mohou být řádově i tisíce ročně. V praxi se tak jedná o čistě administrativní úkon bez reálného významu, který pouze zatěžuje všechny zúčastněné subjekty. Existující stav je v rozporu se zákonem o právu na digitální služby.	trestní represe
MŠMT	zákon	Zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon)	§ 9 a 10, § 12, § 148 a 149	Zrušit dlouhodobý záměr vzdělávání a rozvoje vzdělávací soustavy kraje jako dokumentu, podle nějž se posuzuje soulad žádosti o vznik nové soukromé školy nebo navýšení její kapacity; změna některých souvisejících ustanovení školského zákona. Navrhuje se ze zákona vypustit ustanovení, podle nichž podléhá vznik či rozšiřování kapacity soukromých škol posouzení ze strany krajů. Krajské úřady	školství

			<p>mají vykonávat v zákonem svěřených případech státní správu. Vzdělávací soustavu v celé České republice má nicméně řídit stát. Není žádný důvod, aby se předškolní či základní vzdělávání nebo vzdělávání v soukromých či církevních školách, tedy vzdělávání ve školách a školských zařízeních, které kraj nezřizuje, řídilo kraj od kraje odlišnými koncepcemi vycházejícími z různorodých představ jednotlivých úředníků krajských úřadů. Za tím účelem se tedy navrhuje:</p> <ul style="list-style-type: none"> - přeměnit dlouhodobý záměr vzdělávání a rozvoje vzdělávací soustavy kraje na dokument, který bude stanovovat strategii pro zajišťování podmínek pro uskutečňování středního a vyššího odborného vzdělávání, vzdělávání dětí, žáků a studentů se speciálními vzdělávacími potřebami, jazykového, základního uměleckého a zájmového vzdělávání a pro výkon ústavní výchovy, tedy strategii pro plnění úkolu kraje podle § 181 školského zákona, - zprostit kraje povinnosti zpracovávat hodnocení vzdělávací soustavy kraje a výroční zprávu o stavu vzdělávací soustavy v kraji, a zaměřit výroční zprávu kraje na zhodnocení toho, jak kraj plní své úkoly podle § 181 zákona, tedy jak zajišťuje podmínky pro uskutečňování středního a vyššího odborného vzdělávání, vzdělávání dětí, žáků a studentů se speciálními vzdělávacími potřebami, jazykového, základního uměleckého a zájmového vzdělávání a pro výkon ústavní výchovy, - odstranit posuzování žádosti o zápis nové školy či školského zařízení nebo o změnu zápisu s dlouhodobým záměrem kraje, - sloučit rozhodování v rejstříkových věcech týkajících se středních a vyšších odborných škol u MŠMT. <p>Navrhuje se proto odstranit při posuzování žádosti o zápis školy či školského zařízení soulad žádosti s dlouhodobým záměrem kraje a s případnými regionálními specifiky se vypořádat v celostátním dlouhodobém záměru. V návaznosti na to se navrhuje odstranit i nesmyslnou dichotomii při rozhodování o zápisu střední a vyšší odborné školy do rejstříku, kdy o zápisu školy rozhodne sice ministerstvo, nicméně o konkrétních oborech krajský úřad.</p>		
--	--	--	---	--	--

MŠMT	zákon	Zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon)	§ 47	<p>Zrušit povinnost žádat MŠMT o souhlas se zřízením přípravné třídy při soukromé či církevní škole.</p> <p>Navrhuje se vypustit povinné každoroční získávání souhlasů se zřízením přípravné třídy v případě soukromých škol, a to vypuštěním věty: "v případě přípravných tříd zřizovaných registrovanou církví a náboženskou společností, které bylo přiznáno oprávnění k výkonu zvláštního práva zřizovat církevní školy⁶⁾, nebo jinou právnickou nebo fyzickou osobou, je nezbytný souhlas ministerstva.". Rozhodování MŠMT je čistě formální. Přesto existuje povinnost každoročně o zřízení žádat, načež MŠMT musí každý rok vést správní řízení a vydávat rozhodnutí.</p>		školství
MŠMT	zákon	Zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon)	§ 51 odst. 3	<p>Zrušit povinnost převádět slovní hodnocení na známky.</p> <p>Navrhuje se vypustit ustanovení o povinnosti převádět slovní hodnocení na klasifikaci a obráceně. Zprvė proto, že tato povinnost je nesystémová. Napřič školským zákonem se pracuje se zásadou, že slovní hodnocení a klasifikace jsou rovnocennými druhy hodnocení, tedy že slovní hodnocení nepředstavuje nějaké "rozvedení známek do slov", nýbrž svébytný a rovnocenný druh hodnocení. Zadruhé proto, že objektivní převod slovního hodnocení na známky reálně není možné. Zatřetí to školy zbytečně zatěžuje. Začtvrté to přináší škody na vzdělávání dětí. Uvedená povinnost se navrhuje ze zákona vypustit v návaznosti na to, že ze školského zákona byla od roku 2024 odstraněna povinnost středních škol brát v hodnocení na vysvědčení v základním vzdělávání zohledňovat pouze ze svého rozhodnutí, a měly by se umět vypořádat s oběma z hlediska zákona srovnatelnými druhy hodnocení.</p>		školství
MŠMT	zákon	Zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon)	§ 60, § 60a, § 60g až 60i, § 60m, § 60n a § 64	<p>Zrušit jednotné přijímací zkoušky na střední školu a vrátit organizaci přijímacího řízení plně do kompetence škol, případně alternativně zrušit povinnost soukromých škol zohledňovat výsledky jednotné přijímací zkoušky.</p> <p>Cíl, s nímž byly zaváděny jednotné přijímací zkoušky (JPZ), tedy znesnadnit „neperspektivním“ dětem přístup ke všeobecnému střednímu vzdělávání zakončenému maturitní zkouškou, je snad již definitivně opuštěn. Jediný, komu tak nyní JPZ slouží k dobru, jsou ředitelé gymnázií a některých dalších středních škol, kteří díky centrální přípravě a vyhodnocení testů nemají s přijímacím řízením tolik práce. JPZ mají oproti tomu nepopíratelné negativní dopady spočívající v prohlubování nerovností ve vzdělávání, degradaci výuky v osmých a devátých ročnících základních škol, zhoršení duševního zdraví a well-beingu žáků i jejich rodičů, a rovněž dopady na státní rozpočet. Proto se navrhuje JPZ konečně zrušit.</p>		školství

				<p>Nejenže se tím ušetří cca 140 milionů korun ze státního rozpočtu, ale zejména se uleví stovkám tisíc dětí, jejich rodičům a učitelům. Zároveň dojde k lepšímu naplňování cílů Strategie 2030+ – zejména cíle odstraňovat nerovnosti ve vzdělávání a modernizovat kurikulární obsah základního vzdělávání. Potřeba ředitelů gymnázií usnadnit si administrativu nesmí stát nad potřebami všech ostatních aktérů vzdělávání. Naopak elektronický systém přihlašování na střední školy se navrhuje ponechat jako funkční nástroj. Kromě toho se navrhuje zrušit omezení počtu středních škol, kam může uchazeč podat přihlášku. Školy mohou případnému přetlaku uchazečů čelit vícekolovým výběrem, kdy nejprve posoudí snáze vyhodnotitelná kritéria (např. motivační dopis nebo portfolio) a teprve poté vybrané uchazeče pozvou k dalším částem zkoušky.</p> <p>Alternativně se navrhuje zrušení povinnosti přijímat uchazeče na základě JPZ alespoň pro školy, které nejsou zřizovány státem, krajem či obcí. Soukromé školy by neměly být nuceny k využívání nástroje, o který nestojí a který jim vybírá uchazeče podle kritérií, jež považují za nesmyslná.</p>		
MŠMT	zákon	Zákon č. 561/2004, o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon)	§ 80 a 81	<p>Zrušit povinnost školení zadavatelů maturitních zkoušek a povinnost složit zkoušku k výkonu činnosti zadavatele.</p> <p>Zadavatel maturitní zkoušky je pedagog, který přijde do třídy, rozdá testy, sdělí žákům instrukce k jejich vyplnění, a na konci je vybere a odevzdá v ředitelně. V současnosti musí absolvovat zcela zbytečné školení, projít přezkoušením, dále čekat na to, než mu z CERMATu přijde osvědčení o jeho absolvování, a pak se teprve může přihlásit do systému jako zadavatel maturitní zkoušky. A to všechno jen proto, aby pak vyndal papíry z krabice, rozdál je maturantům, napsal na tabuli, dokdy mají čas testy vyplnit a hlídal, jestli neopisují. Jeví se to jako malichernost, ale pedagogové škol tím každoročně tráví množství času. Jedná se o typickou nesmyslnou byrokratickou zátěž ke zrušení. Zadavatele zaškolí k věci dostatečně ředitel, popř. maturitní komisař (zde se navrhuje povinné školení zachovat) To, že je to zcela zbytečné, lze navíc doložit tím, že u jednotných přijímacích zkoušek nic takového není.</p>		školství
MŠMT	zákon	Zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon)	§ 149	<p>Umožnit doložení údajů ke školní budově nejpozději do 1. 9. i v případě stěhování školy či rozšiřování její kapacity např. vložím věty: Je-li pro zápis změny v rejstříku vyžadováno doložení dokladů uvedených v § 147 odst. 1 písm. g) a h), použije se § 147 odst. 2 obdobně.</p> <p>Zatímco v případě vzniku nové školy či školského zařízení umožňuje školský zákon, doložit doklady týkající se budovy (stanovisko stavebního úřadu a doklad o</p>		školství

				<p>užívacím právu) nejpozději do zahájení činnosti školy (tedy do 1. 9.), v případě změny kapacity či změny místa poskytování vzdělávání (stěhování) stávající školy to umožněno není, a je nutné doložit dané doklady již do 30. září předchozího roku, což je v podstatě nerealizovatelné.</p> <p>Rekonstrukce či přístavba v té době zpravidla ještě ani nezačala, nájemní smlouvy nejsou uzavřeny – a navrhovatel především ani neví, zda bude žádost o změnu kapacity či místa schválena, tudíž se do nich nepouští. V případě rekonstrukcí dalších pater apod. v budovách, které jsou již jako škola užívány, se rekonstrukce často konají až o letních prázdninách a doklady např. o kolaudaci jsou k dispozici až v posledních týdnech před začátkem školního roku.</p> <p>Navrhuje se proto, aby při změnách v rejstříku, které jsou podmíněny doložením stanoviska stavebního úřadu či dokladu o užívacím právu, bylo umožněno obdobně použít postup dle § 147 odst. 2. Orgán vedoucí rejstřík by tak vydal rozhodnutí, které (je-li vyhovující) nabude účinnosti až doložením chybějících podkladů. Ty musí být doloženy nejpozději v den, kdy se má v nových prostorách začít učit.</p>		
MŠMT	zákon	Zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon)	§ 168 odst. 1	<p>Zrušit povinnost (a vůbec oprávnění) školské rady projednávat rozpočet právnické osoby vykonávající činnost školy, jedná-li se o soukromou školu.</p> <p>Obecně platí (a je to tak správně), že v soukromých a církevních školách je orgánům školy zřízeným dle školského zákona svěřena působnost pouze ve veřejnoprávních aspektech činnosti škol, zatímco soukromoprávní otázky jsou orgány školy soukromou věcí vlastníka školy. Současná povinnost školské rady projednávat rozpočet právnické osoby vykonávající činnost školy (tedy např. společnosti s ručením omezeným) je zcela neústavní výjimkou. Školská rada, v níž zasedají zástupci rodičů, zaměstnanců a zřizovatele, se má vyjadřovat ke vzdělávacím aspektům činnosti školy - posuzování rozpočtu právnické osoby a jejího hospodaření jí ale nepřísluší. Navrhuje se v případě soukromých škol vypustit oprávnění školské rady projednávat rozpočet právnické osoby vykonávající činnost školy, neboť se jedná o rozpočet soukromé firmy a do toho by zákonní zástupci a žáci jako klienti ani pedagogové jako zaměstnanci neměli zasahovat.</p>		školství
MŠMT	zákon	Zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon)	nová ustanovení	<p>Umožnit plnohodnotnou komunikaci mezi školou a zákonnými zástupci/zletilými žáky skrze školní informační systém.</p> <p>Školský zákon nyní neumožňuje vést komunikaci mezi školou a žáky či zákonnými zástupci plně elektronicky, a stále je nutno ji vést v "papírové" podobě. Navrženou změnou by se mělo dosáhnout toho, aby byl takový způsob vzájemné komunikace</p>		školství

				<p>škol a žáků, uchazečů o vzdělávání a jejich zákonných zástupců možný nejen v přijímacím řízení ke střednímu vzdělávání, ale napříč vzděláváním a poskytováním školským služeb ve všech školách a školských zařízeních. Bylo by tedy možné skrze takový informační systém např.:</p> <ul style="list-style-type: none"> - podat přihlášku do mateřské či základní školy a posléze doručit rozhodnutí o přijetí k základnímu vzdělávání, - podat přihlášku do školní družiny nebo školní jídelny, - požádat o povolení individuálního vzdělávání a posléze rozhodnutí o přijetí k individuálnímu vzdělávání, - požádat o přezkoušení žáka, - požádat o uvolnění žáka z vyučování některého předmětu a posléze doručit rozhodnutí o tomto uvolnění, - uvolnit či omluvit žáka z vyučování, - a činit mnoho dalších úkonů, které dnes rodiče často musí činit nadále "papírově". <p>Jednalo by se tedy o jakýsi "portál školáka", v němž by žáci a jejich zákonní zástupci měli k dispozici veškeré informace o vzdělávání dítěte ve škole, a mohli skrze tento portál se školou jednat, a to i ve věcech, v nichž se vede správní řízení a kdy jsou doposud odkázáni na písemnou komunikaci nebo komunikaci skrze datovou schránku. Totéž by se týkalo i uchazečů o vzdělávání či poskytnutí školské služby. Na rozdíl od informačního systému přijímacího řízení na střední školy by však tento systém nespravoval stát, nýbrž školy samostatně, a to pouze, pokud se pro to samy rozhodnou. Doplnění tohoto ustanovení do zákona by navíc vyplnilo mezeru, která se dnes v zákoně nachází. Po doplnění by bylo jednoznačné, že se jedná o školní informační systém podle nových ustanovení. Školy by jej pak mohly využívat i k plnění dalších úkolů podle zákona, pokud to zákon nebo povaha úkolu nevyklučuje (např. by bylo možné zde informovat rodiče a žáky o hodnocení výsledků vzdělávání nebo skrze systém uspořádat volby do školské rady).</p>		
MŠMT	vyhláška	Vyhláška MŠMT č. 107/2005 Sb., o školním stravování	Příloha č. 1	<p>Zrušit povinnost řídit se ve školním stravování výživovými normami uvedenými v příloze č. 1 vyhlášky.</p> <p>Kvalita školního stravování se neměří plněním centrálně nastavovaných výživových norem. Nutnost plnit tyto normy a sledovat jejich plnění představuje nadměrnou regulaci a zátěž pro provozovatele školního stravování. Rovněž to představuje zásadní překážku pro zajištění školního stravování žáků soukromých škol v menších městech a obcích, není-li v silách těchto škol zajistit si výrobu jídel ve vlastním zařízení a není-li žádná z okolních škol ochotna jim poskytnout zázemí pro školní stravování. Je možno se spolehnout na to, že i školy (jako provozovatelé školního stravování) usilují o to, aby děti byly zdravé a chutně stravovány, a není</p>		školství

				nutno jim to nařizovat právním předpisem. Navrhuje se proto výživové normy zcela zrušit.		
MŠMT	vyhláška	Vyhláška MŠMT č. 177/2009 Sb., o bližších podmínkách ukončování vzdělávání ve středních školách maturitní zkouškou	§ 15 odst. 6	Zrušit ustanovení o povinné délce obhajoby maturitní práce. Maturitní práce může mít různé podoby a různé podoby může mít i obhajoba. Neexistuje důvod školám ukládat povinné rozmezí délky trvání obhajob - navrhuje se proto omezující ustanovení zrušit s tím, že o délce trvání obhajoby rozhodne ředitel školy.		školství
MŠMT	vyhláška	Vyhláška MŠMT č. 177/2009 Sb., o bližších podmínkách ukončování vzdělávání ve středních školách maturitní zkouškou	§ 51	Umožnit skládání maturitních zkoušek i v jiných skupinách žáků než ve třídách. Nutnost, aby se písemné části maturitní zkoušky skládaly v každé třídě zvlášť, je zcela zbytečnou regulací. Jsou-li třídy tvořeny nízkým počtem žáků, popř. jsou-li např. třídy tvořeny multioborově nebo napříč žáky různých ročníků, pak je zcela zbytečné, aby každých několik žáků, kteří totožnou konají zkoušku, sedělo v oddělených místnostech, jen proto, že jsou zařazeni v jiných třídách. Navrhuje se stanovit, že pro účely organizace maturity je možné třídy spojovat až do nejvyššího povoleného počtu žáků dle vyhlášky o středním vzdělávání. Ušetří se tím pedagogové, kteří doposud v oddělených místnostech hlídají vždy např. 5 žáků skládajících totožnou písemnou zkoušku.		školství
MŠMT	vyhláška	Vyhláška MŠMT č. 48/2005 Sb., o základním vzdělávání	§ 5 odst. 2	Zrušit zákaz vytváření tříd jdoucích napříč stupni základního vzdělávání. Inovativní školy často pracují v tzv. trojročích nebo jiných skupinách, v nichž se mísí žáci prvního i druhého stupně. Současné znění vyhlášky však neumožňuje vytvoření třídy z žáků zařazených do ročníků napříč stupni, což vytváří organizační problémy. Zároveň není jasné, jaký zájem se tím vlastně chrání - tedy k čemu je vlastně dobré to, že je předpis nyní takto nastaven. Navrhuje se tuto regulaci zrušit a umožnit volné vytváření tříd napříč ročníky obou stupňů tak, aby školy nemusely úpravu obcházet a tvářit se, že jedna (ve skutečnosti spojená) třída (např. v rámci druhého trojročí, tedy 4. až 6. ročníku) je dvěma oddělenými třídami.		školství
MŠMT	vyhláška	Vyhláška MŠMT č. 48/2005 Sb., o základním vzdělávání	§ 5 odst. 3	Zrušit omezení pro vytváření vzdělávacích skupin a spojování tříd napříč třídami pouze na výuku některých předmětů. Vyučovací předmět je označení uspořádání vzdělávacího obsahu, v jehož rámci dochází např. k hodnocení výsledků vzdělávání. Není zde žádné dobré odůvodnění pro to, aby školy mohly třídy spojovat, dělit, či vytvářet skupiny jdoucí napříč třídami pouze pro výuku některých předmětů, zatímco v jiných předmětech		školství

				jsou nadále povinny vzdělávat vždy celou třídu uceleně. Je třeba připomenout, že některé školy volí z důležitých důvodů konstrukci, kdy mají např. jen jeden vyučovací předmět (v takovém případě jsou tedy povinny vzdělávat třídy vždy pohromadě, bez mísení s jinými dětmi, a rovněž přísně bez dělení na skupiny, což je např. ve výuce jazyků nepraktické), jiné školy, zase nemají vyučovací předměty navázané na otázku toho, zda se v nich vzdělává celá třída pohromadě nebo nikoli, a nutnost vyučovat alespoň jeden předmět vždy pro jednu třídu hromadně jim přináší komplikace. Regulace je zcela zbytečná a přináší pouze formalismus do konstrukce vzdělávacích skupin ve školách, v nichž dochází ke spojování dětí napříč třídami. Navhuje se možnost dělení a spojování tříd pouze na některé předměty zrušit.		
MŠMT	vyhláška	Vyhláška MŠMT č. 48/2005 Sb., o základním vzdělávání	§ 5 odst. 5	Zrušit nejvyšší povolený počet žáků vzdělávajících se současně v jedné skupině. Ustanovení odst. 5 omezuje počet žáků vzdělávajících se současně v jedné skupině (v totožném místě a čase) na 30. To je zcela neefektivní. Mnohé vzdělávací aktivity (např. přednášky, školní sněmy a shromáždění, návštěvy kulturních představení, sportovní události, besedy s hosty ve škole, společné mimoškolní výjezdy a další) je zcela v pořádku provozovat ve větší skupině než 30 žáků. Ustanovení navíc brání experimentování s jinými vzdělávacími formáty než s formátem - s ohraničenou skupinou žáků pracuje jeden učitel. Toto ustanovení je navíc hromadně porušováno, a to v podstatě kdykoli, kdy se ke vzdělávání sejde skupina větší než 30 žáků - tedy např. při návštěvě divadla nebo školním výjezdu. Navrhuje se zrušit jej bez náhrady jako přebytečnou regulaci.		školství
MV	zákon	Především zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR		Zavést závazné lhůty pro odbor azylové a migrační politiky MV (OAMP) s mechanismem nápravy při jejich nedodržení. Sjednotit metodiku všech pracovišť OAMP (dnes 10 poboček = 10 výkladů zákona/*). Umožnit plně elektronické podání všech žádostí a příloh. U změn zaměstnavatele zkrátit celý proces na jednoduché elektronické oznámení bez opětovného schvalování pozice. V tomto stavu není možné systém považovat za funkční. Vede k výpadkům pracovní síly, enormním nákladům a zbytečným právním rizikům. /* Jedná se o problematiku nejednotného přístupu ze strany různých pracovišť MV (OAMP) k řešení žádostí o prodloužení zaměstnaneckých karet. K žádosti o prodloužení zaměstnanecké karty se podávají vždy stejné předepsané dokumenty. Ze strany některých úředníků OAMP je vyžadováno doložení konkrétního data doby určité pracovního poměru, někteří úředníci žádost schválí bez jakýchkoli dalších požadavků. Ve smlouvách je obvykle obecné ujednání, že smlouva je na		zaměstnanost

				<p>dobu určitou na celou dobu platnosti povolení k zaměstnání a k pobytu. Některá pracoviště však vyžadují konkrétní datum uvedené ve smlouvě. Tento nejednotný postup ze strany OAMP prohlubuje administrativní zátěž, čímž dochází k další časové prodlevě při schvalování žádostí. Navrhované opatření: Je třeba zajistit maximální dobu prodloužení zaměstnanecké karty na dva roky a eliminovat nutnost postupných dodatků ke smlouvě. Cizinci a OAMP je systém extrémní administrativní zátěže bez práv zaměstnavatele.</p>		
MV	zákon	Zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců	§ 101	<p>Nahradiť povinnost vedení ubytovací knihy povinností uchovávat data v elektronickém systému splňujícím základní náležitosti.</p> <p>Zákon stále vychází z papírového nebo formálně předepsaného vedení ubytovací knihy, i když hotely běžně používají PMS systémy a data jsou již evidována elektronicky.</p>		bezpečnost
MV	zákon	Zákon č. 457/2022 Sb., kterým se mění zákon č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů		<p>Nařídit SZPI stejný postup pro předávání všech protokolů a dokladů, jako to dělají ostatní kontrolní orgány, kdy je vše zasíláno do datové schránky.</p> <p>SZPI jako jediný kontrolní orgán nezasílá všechny své protokoly a doklady o kontrolních úkonech do datové schránky kontrolovaného subjektu. Místo toho jsou inspektoři vybaveni drahými barevnými tiskárnami a preferují předávání jimi vyhotovených dokladů na místě, což je časově a ekonomicky neefektivní, a navíc jsou tyto dokumenty na provozovnách přebírány řadovými zaměstnanci, kteří musí sami tyto předat na ústředí společnosti k dalšímu řízení. Tento postup bude šetřit finance daňových poplatníků, kdy inspektoři nebudou muset být vybaveni barevnými tiskárnami, sníží se spotřeba kancelářského papíru a všechny kontrolní úkony budou k dispozici v digitální podobě u statutárního orgánu kontrolované společnosti.</p>		správní kontrola
MV	zákon	Zákon č. 255/2012 Sb., o správní kontrole (správní řád)		<p>Zavést povinnost uvádět (používat k identifikaci) EAN – čárový kód u balených a odebíraných výrobků.</p> <p>Mezi povinné údaje u popisu balených kontrolovaných výrobků na místě a odebíraných výrobků k testování zařadit EAN – čárový kód a také pořádit jeho fotodokumentaci.</p> <p>Kontrolované a odebrané vzorky jsou v protokolech a dokladech složitě slovně popisovány dle údajů na etiketě. Každý balený výrobek obsahuje přitom jednoznačný identifikátor EAN – čárový kód. U balených výrobků by tedy bylo efektivní přistoupit k povinnosti uvádět tento EAN – čárový kód, který by vedl k nezaměnitelné identifikaci výrobků a zamezil by tak i možné záměně a zároveň by nemusel inspektor opisovat zcela zbytečně celou etiketu.</p>		správní kontrola

MV	zákon	Zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich	§ 41 odst. 1	<p>Uložit správním orgánům povinnost, aby při ukládání správních trestů za více přestupků uváděli poměrnou část celkové sankce u každého přestupku.</p> <p>Některé správní orgány (zejména Státní zemědělská a potravinářská inspekce a Česká obchodní inspekce) využívají možnosti ukládat sankce v souladu s § 41 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. Tento způsob ukládání sankcí se jeví jako velmi netransparentní, protože je-li uložena úhrnná pokuta za několik (často i desítek) přestupků, je velmi složité ji následně rozúčtovat na jednotlivé přestupky. Některé přestupky nemusí být vždy způsobeny účastníkem řízení, ale jeho subdodavatelem, u kterých daný problém vzniknul. V takovém případě musí účastník řízení složitě odhadnout, jakou část uložené sankce přeúčtuje na své subdodavatele. Větší transparentnosti by pomohlo, kdyby správní orgány měli povinnost, uvádět u všech přestupků, poměrnou část celkové pokuty uložené dle § 41 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. Současný stav je velmi netransparentní a přenáší odpovědnost na konečné rozúčtování sankce na soukromý sektor. Může docházet i ke sporům v rámci dodavatelsko-odběratelských vztahů a stížnostem na UOHS.</p>		správní trestání
MV, ČSÚ	zákon	Zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců Zákon č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě		<p>Sloučit povinnost hlášení do jednoho digitálního rozhraní státu, odkud si data automaticky převezmou: Policie ČR, ČSÚ, případně obce.</p> <p>Hotely a penziony opakovaně vykazují totožná data: ubytovací kniha / hlášení cizinců Cizinecké policii statistické výkazy Českému statistickému úřadu. Existující stav je v rozporu s právem na digitální služby.</p>		hotelnictví
MV, MZe	zákon	Zákon č. 255/2012 Sb., o správní kontrole (správní řád)		<p>V případě cíleně zaměřených kontrolních akcí na určitý druh potravin odebírat vzorky na jednom místě u kontrolovaného obchodníka (ideálně v distribučním centru, kde jsou všechny výrobky k dispozici) a ne na jednotlivých provozovnách.</p> <p>Při odběru na jednotlivých provozovnách nyní musí být přítomna minimálně dvojice inspektorů odebírající jeden výrobek a následně ho musí složitě dopravovat do laboratoře; analogicky takto postupuje několik inspektorů, kteří provádějí svaz odebraných vzorků do laboratoří. Tento způsob je velmi nákladný (je potřeba uhradit vícekrát dopravu vzorku do laboratoře) a také administrativně složitý pro maloobchodní řetězec, který má více poboček (jako příklad lze uvést odběr vždy jednoho vzorku na 5 různých provozovnách v rámci celé ČR během 3 dnů – řádný hospodář v soukromém sektoru by provedl jeden cílený odběr na jednom místě a šetřil tak lidské zdroje i finanční náklady). Realizací opatření dojde k úspoře finančních nákladů na svaz a sníží se administrativní požadavky na soukromý sektor.</p>		správní kontrola

MV, Mze	zákon	Zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich	§ 91	<p>Nařídit zejména SZPI (ale i jiným správním orgánům) využívání institutu ukládání pokuty příkazem na místě u méně závažných přestupků.</p> <p>Kontrolní orgány (zejména SZPI) nevyužívají zákonné možnosti ukládání pokut příkazem na místě u méně závažných přestupků. Tento způsob sankce je administrativně jednoduchý a efektivní.</p>		správní trestání
MZdr	zákon	Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví	§ 8 odst. 3	<p>Zrušit povinnost ohlašování dětských zotavovacích akcí a škol v přírodě u všech stálých provozoven ubytovacích služeb.</p> <p>Hlášení každé jednotlivé dětské skupiny je nadbytečnou byrokracií. U skupin jiného typu ani jednotlivců taková povinnost není vůbec, a není důvod, proč to je u dětských pobytů jinak. Ať fungují celoročně, či pouze sezónně, stačí oznámení o zahájení a ukončení provozu.</p> <p>Tato povinnost může zůstat zotavovacím akcím typu skaut, kteří táboří v lese – mimo oficiální ubytovací zařízení, kde to dává smysl. Další možností je zahrnutí této povinnosti do připravovaného projektu MMR „e-turista“.</p>		zdravotnictví
MZdr	zákon	Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví	§ 9 odst. 2	<p>Zrušit povinnost prokázání povinného očkování dítěte.</p> <p>Pro zotavovací akce (typicky dětský tábor) nepředstavuje neočkované dítě pro ostatní účastníky žádné nebezpečí. Zájem státu, aby se děti očkovaly, je pochopitelný. Provozovatel zotavovací akce ale zcela určitě není osobou, která by toto měla kontrolovat, a už vůbec ne pod hrozbou vysoké finanční sankce, kterou zákon umožňuje. Provozovateli těchto služeb jsou mnohdy nezisková sdružení, nebo drobní podnikatelé, pro které by případně uložená sankce mohla být i likvidační. Navíc - v případě školy v přírodě, která je svou povahou identická se zotavovací akcí, tato povinnost není. Neočkované děti jsou tímto odstavcem vyčleněné z účasti na pobytových a zotavovacích akcích, což neprospívá jejich duševnímu a fyzickému zdraví, a ani jejich začlenění do komunity.</p>		zdravotnictví

MZdr	zákon	Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví	§ 9 odst. 3 § 10 odst. 2	<p>Prodloužit platnost lékařského posudku u dětí.</p> <p>Prodloužit platnost posudku na dobu 5 let, případně na dobu neurčitou a doplnit čestným prohlášením zákonného zástupce, že se zdravotní stav dítěte od doby vydání posudku nezměnil. Text by bylo nejvhodnější upravit analogicky jako je tomu již v § 10 odst. 2) u fyzických osob činných při škole v přírodě a zotavovací akci. Rodič je osobou, která za dítě nese zodpovědnost. V rámci snížení byrokracie není třeba zatěžovat s vyplňováním tohoto dokumentu každé dva roky praktického lékaře.</p> <p>Totéž obdobně v případě § 10 odst. 2 v případě posudků fyzických osob činných při škole v přírodě a zotavovací akci.</p>		zdravotnictví
MZdr	zákon	Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví	§ 11 odst. 1 písm. b)	<p>Explicitně stanovit, že veškerou agendu dle tohoto zákona týkající se zotavovacích akcí lze mít v digitalizované podobě, pokud to již přímo v zákoně nebo jiném právním předpisu není.</p> <p>Opakovaně se lze setkat s kontrolou orgánu veřejného zdraví, kde je veškerá dokumentace vyžadována v papírové podobě s poukazem na možný výpadek elektrické energie, nebo internetového připojení. V současné digitalizované době se každý člověk dostane k požadované informaci přes mobilní telefon či obdobné zařízení. V rekreačních areálech je dostatečné množství lidí na to, aby některý z nich informace dodal.</p> <p><u>Výpisy ze zdravotních posudků.</u> Vypustit část první věty o „sestavování jídelníčku a režimu dne“, a závěrečnou část věty, která říká „ve výpisu zdravotník uvede závěr posudku a který poskytovatel zdravotních služeb posudek vydal.“ Na zotavovací akci může být jen dítě s kladným závěrem lékaře k jeho účasti na akci. Údaj o vydávajícím lékaři v tomto výpisu je nadbytečný, a je jen další byrokratickou zátěží zaměstnanců. Postačí výpis indikací, zdravotních obtíží, omezení, apod. Zdravotník není nutričním specialistou ani gastro odborníkem, nemá žádné vzdělání pro utváření vhodného jídelníčku.</p>		zdravotnictví
MZdr	zákon	Zákon č. 375/2022 Sb., o zdravotnických prostředcích	obecně	<p>Zrychlit a zjednodušit schvalovací proces klinických zkoušek zdravotnických prostředků a studií funkční způsobilosti IVD, odstranit překážky plynoucí z technických omezení RZPRO, zachovat ochranu účastníků, integritu dat a soulad s MDR/IVDR.</p> <p>Principy: digital-first, jedno podání – více posouzení, role-based přístup v RZPRO, jasné lhůty, provozní flexibilita pro sponzory (AZ/CRO), transparentní governance SÚKL/MZ.</p>		zdravotnictví

MZdr	zákon	Zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech	§ 33a odst. 1	<p>Zrušit (resp. přeformulovat) nelogickou povinnost držitele rozhodnutí o registraci, který oznámil přerušeni (ukončení) dodávek, dodat pro potřeby pacientů v České republice humánní léčivý přípravek v objemu ještě jednoho nebo dvou měsíců výroby.</p> <p>Držitel rozhodnutí o registraci musí oznámit datum přerušeni nebo ukončení dodávek, ale dodávky fakticky k oznámenému datu nesmí přerušit ani ukončit. Je proto nutno zrušit (resp. přeformulovat) nelogickou povinnost držitele rozhodnutí o registraci dodat pro potřeby pacientů v České republice humánní léčivý přípravek, který má stanovenou úhradu z veřejného zdravotního pojištění nebo maximální cenu, s výjimkou humánního léčivého přípravku podle odstavce 4, tak, aby po oznámeném datu přerušeni nebo ukončení dodávek uvedeném v oznámení podle § 33 odst. 2 bez zbytečného odkladu dodal na trh v České republice tento humánní léčivý přípravek nebo jiný humánní léčivý přípravek, který má stanovenou úhradu z veřejného zdravotního pojištění nebo maximální cenu, a který ho může při zohlednění dávkování nahradit, v množství odpovídajícím nejméně 1-2 měsíčnímu průměrnému objemu dodávek za posledních 12 měsíců.</p>		zdravotnictví
MZdr	zákon	Zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy	§ 2b	<p>Upravit definici zdravotnického odborníka tak, aby zahrnuje i další zdravotnické nelékařské profese.</p> <p>To zjednoduší organizaci vzdělávacích akcí, kdy je třeba pečlivě oddělit všechny informace o léčicích na předpis od zdravotních sester, vedení nemocnic nebo jiného zdravotnického personálu, který se stejně podílí na správě léků nebo jednání s pacienty.</p>		zdravotnictví
MZdr	zákon	Zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy	§ 5a	<p>Povolit propagaci léků dostupných pouze na lékařský předpis (s výjimkou vakcín) mezi laickou veřejností.</p> <p>§ 5a zakazuje propagaci léků dostupných pouze na lékařský předpis (s výjimkou vakcín) mezi laickou veřejností. Spotřebitelé proto informace, které mohou být někdy zavádějící, nacházejí na internetu. Proto se tato regulace jeví jako nadbytečná. Povolení propagace těchto léků by veřejnosti přineslo lepší přístup k přesným informacím, což by vedlo k informovanějším a zapojenějším pacientům. Tato změna by mohla výrazně posílit inovace ve zdravotnictví a povědomí pacientů.</p>		zdravotnictví

MZdr	zákon	Zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy	§ 5b	<p>Zrušit povinnost distribuovat souhrn údajů o přípravku (SmPC) pro každou propagovanou značku při každé návštěvě lékařského zástupce u zdravotnických pracovníků.</p> <p>§ 5b ukládá povinnost distribuovat souhrn údajů o přípravku (SmPC) pro každou propagovanou značku při každé návštěvě lékařského zástupce u zdravotnických pracovníků. Tento požadavek se jeví jako příliš zatěžující a nemusí být vždy nezbytný, zejména pokud SmPC nebyl aktualizován o nejnovější údaje.</p>		zdravotnictví
MZdr	zákon	Zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy	§ 5a a 5b	<p>Vyřešit protichůdnost požadavků na specifikaci propagačních informací - zejména požadavek souladu s SmPC.</p> <p>Požadavky v § 5 a § 5b, že všechny propagační informace musí být přesné, aktualizované a v souladu s SmPC produktu, jsou protichůdné. SmPC často není aktualizován včas o nejnovější údaje, což ztěžuje zajištění toho, aby všechny propagační informace byly přesné a v souladu s SmPC.</p>		zdravotnictví
MZdr	vyhláška	<p>Vyhláška č. 137/2004 Sb., o hygienických požadavcích na stravovací služby a o zásadách osobní a provozní hygieny při činnostech epidemiologicky závažných</p> <p>Související metodiky krajských hygienických stanic</p>		<p>Sjednotit hygienické požadavky do jednoho přehledného prováděcího předpisu. Odstranit povinnosti, které nepřinášejí reálný přínos pro bezpečnost potravin (např. duplicitní záznamy teplot, které už jsou součástí HACCP).</p> <p>Provozovatelé gastronomie se musí orientovat v zákoně, několika vyhláškách, metodických pokynech KHS často s rozdílným výkladem mezi kraji.</p>		zdravotnictví
MZe	zákon a vyhláška	<p>Zákon č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích</p> <p>Vyhláška č. 428/2001 Sb., kterou se provádí zákon č. 274/2001 Sb.</p>	§ 5 zákona a § 6 vyhlášky	<p>Uzákonit pravidlo, aby předepsaná forma ročního elektronického výkaznictví "Vybraných údajů majetkové a provozní evidence" (VÚPE, resp. VÚME) dle zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizací byla státními úřady měněna nejpozději 8 měsíců před termínem elektronického výkaznictví, tj. před 28. únorem. Zároveň je nutné posunout termín pro podávání VÚPE.</p> <p>VÚME a VÚPE se musí každoročně do 28.2. předávat ve formátu stanoveném vyhláškou prostřednictvím aplikace MPVaK, která je však správcem aktualizována až těsně před odevzdáním povinných údajů, což způsobuje to, že již vyplněná data</p>	N	životní prostředí

				<p>musí být na posledních chvíli upravována, což zejm. u větších provozních celků působí problémy. Vlastníci, kteří data odevzdají dříve a nejsou informováni o aktualizaci aplikace, tak odevzdají data v nesprávném formátu, a tudíž v rozporu s právními předpisy. Vlastníci si tak nemohou připravit v dostatečném předstihu před termínem pro splněním povinnosti potřebné výstupy, což vede k časové tísní pro zpracování potřebných výstupů jak u vlastníků, tak i u zpracovatelů VÚME a VÚPE. Odhad administrativní zátěže - desítky hodin potřebných pro opětovné zpracování připravených výstupů. Náklady na mzdy a přesčasy zaměstnanců v řádech stovek tisíc.</p> <p>Termín pro VÚPE k 28.2 nedává smysl, neboť se odevzdávají i informace o nákladech za předchozí rok, kdy účetnictví ještě nejsou uzavřena a porovnání všech položek ceny se odevzdává do 30.4. Pokud by se sjednotilo odevzdávání údajů na 30.4, odpadla by ještě významněji administrativní zátěž a zároveň by se zamezilo odevzdávání údajů o finálních nákladech předchozího roku před uzavřením účetnictví.</p>		
MZe	zákon	Zákon č. 321/2004 Sb., o vinohradnictví a vinařství	§ 27 odst. 5	<p>Zrušit zákaz nabízet k prodeji vína určená pro spotřebitele společně s ovocnými víny; tento zákaz je zbytečný a nijak nechrání spotřebitele a jeho zrušení jej ani nijak nepřipraví o jeho práva na rozhodování, protože všechny potřebné údaje jsou uvedeny na etiketě umístěné přímo na výrobku.</p> <p>Dle § 27 odst. 5 zákona č. 321/2004 Sb. je zakázáno nabízet k prodeji vína určená pro spotřebitele společně s ovocnými víny, alkoholickými nápoji nebo jinými nápoji, které by mohly způsobit záměnu s vínem, pokud nejsou odděleně umístěny a zřetelně označeny. Tento požadavek je velmi limitující pro provozovny se smíšeným zbožím, které prodávají velké množství výrobků. Oddělování a značení ovocných vín, alkoholických nápojů nebo jiných nápojů je dosti náročné pro personál a pro průměrně obezřetného spotřebitele nemá žádný smysl. Všechny údaje o charakteru výrobku jsou povinně uvedeny na etiketě a toto oddělování a duplicitní označování jednoho druhu výrobku tedy nedává smysl. Navíc neexistuje shoda mezi inspektory SZPI, kdy pro jednoho je dané označení a oddělení vyhovující, zatímco pro jiného ve stejném řetězci dostačující není.</p>		potravinářství

MZe	zákon	Zákon č. 174/2021 Sb., kterým se mění zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích		Zrušit povinnost zaznamenání data rozbalení potravin. Od 1. října 2021 je v účinnosti novela, která ukládá provozovateli: „povinnost zaznamenání data rozbalení potravin“. Tato informace je nutností u potravin, které na svém obalu obsahují informaci: „Po otevření spotřebujte do...“ z naprosto logických a funkčních důvodů. U ostatních potravin, které tuto informaci nemají, je předpokládáno, že jejich koncové datum uvedené na obale je stanovené na základě laboratorních testů výrobce a otevření takového výrobku nemá na něj vliv, případně má vliv ve formě, která umožňuje zaměstnanci prodávajícího vyřadit tento výrobek na základě senzorického zhodnocení. Proto tato povinnost postrádá smysl a pouze zatěžuje provozovatele potravinářských podniků nadměrnou evidencí.		potravinářství
MZe	zákon	Zákon č. 146/2002 Sb., o Státní zemědělské a potravinářské inspekci	§ 3 odst. 3 písm. n)	Povolit využití kterékoli akreditované laboratoře u vzorků pro druhé odborné stanovisko, nebo alespoň určit více akreditovaných laboratoří, minimálně dvě pro každý parametr, aby bylo možné si vybrat preferovanou laboratoř dle toho, jaké poskytuje služby a ceny. Laboratoře určené SZPI k provádění laboratorních analýz, testů a diagnostiky vzorků odebraných při úředních kontrolách a jiných úředních činnostech nejsou určeny jen pro vzorky kontrolované na žádost SZPI, ale musí být využívány i u vzorků pro druhé odborné stanovisko (i když toto není výslovně v zákoně uvedeno, ale SZPI to tak vyžaduje). Ze strany SZPI nejsou všechny laboratoře vybírány tak, aby poskytl veškerý servis během stanovení. Např. laboratoř VŠCHT pro stanovení pesticidů, která je zejména odborné vědecké pracoviště, nenabízí pochopitelně takové služby (např. svoz vzorku z místa kontroly do laboratoře) jako komerční akreditované laboratoře.		kontrola
MZe	vyhláška	Vyhláška č. 428/2001 Sb., kterou se provádí zákon č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích	§ 24	Zrušit požadování níže specifikovaných údajů, které nejsou relevantní a vyvolávají nadbytečné náklady a administrativu s tím spojenou. • v písm. a) bod 2. upravit takto: „2. charakteristiku a popis území obce nebo její části s kanalizací, na kterou se kanalizační řád vztahuje, z hlediska geografického a urbanistického, ~~způsob zásobení pitnou vodou, způsob odkanalizování, základní bilanční parametry dodávané pitné a odváděné odpadní vody, odtokové poměry v obci, stručný popis vodního recipientu, přibližný počet osob čistící odpadní vody v septicích a domovních čistírnách odpadních vod, přibližný počet osob shromažďující odpadní vody v žumpách a cíle kanalizačního řádu pro danou lokalitu, přehled hlavních producentů odpadních vod, typ a objemy vypouštěných odpadních vod do kanalizace v jednotlivých hodinách dne a dní v roce včetně specifik znečištění,~~ “;	N	životní prostředí

			<ul style="list-style-type: none"> • v písm. b) bod 6. upravit takto: "6. základní hydrologické údaje (intenzita a periodičita dešťů, průměrný odtokový koeficient dlouhodobý srážkový normál za 30 let v mm/rok),"; • písm. e): vypustit oba body, tedy vypustit celé písmeno e). <p>Kanalizační řád je dokument, který stanovuje podmínky pro vypouštění odpadních vod do kanalizace, nikoli do recipientu (vliv na tok už se nepočítá v místě vypouštění, ale souhrnně za všechny zdroje znečištění ve vodním útvaru v rámci řízení k povolení vypouštění – to je v gesci správce toku a vodoprávního úřadu). V žádném případě se kanalizační řád netýká pitné vody (požadavky pod písm. a), bod 2.), ani neřeší vliv na vodní recipient (požadavky pod písm. e)). Požadování předmětných údajů není proto relevantní a vyvolává nadbytečné náklady a administrativu s tím spojenou. Návrh změny písm. b) bodu 6. je přesným vyjádřením potřeby žadatele o připojení znát jediný relevantní údaj, ze kterého se počítá paušál množství odváděných dešťových vod – dosavadní požadované srážkové údaje jsou potřebné pro projektování staveb kanalizační sítě a náklady na ně by měl nést investor v rámci ceny projektu.</p>		
MZe	vyhláška	Vyhláška č. 235/2024 Sb., kterou se mění vyhláška č. 172/2015 Sb., o informační povinnosti příjemce potravin v místě určení, ve znění vyhlášky č. 141/2017 Sb.	Zrušení vyhlášky.		potravinařství
			Dne 1. 9. vstoupila v platnost novelizovaná vyhláška č. 235/2024 Sb., kvůli které vede Evropská komise s Českou republikou řízení o porušení evropského práva. Vyhláška požaduje po dovozcích potravin, aby 24 hodin před dovozem kontrolním orgánům hlásily, kolik a jaké potraviny dovezou. Ministerstvo zemědělství sice v novele odstranilo několik irelevantních položek jako třeba banány a pomeranče z povinného hlášení, ale zachovalo zhruba 95 % požadovaných hlášení včetně povinnosti hlásit na hranicích objemy dovážených brambor, jablek a téměř kompletního sortimentu potravin živočišného původu s výjimkou ryb a mořských plodů. Hlášení se navíc musí podávat do dvou zcela odlišných systémů, v případě potravin živočišného původu jde o Státní veterinární správu, u rostlinného původu Státní zemědělská a potravinářská inspekce. Došlo tedy pouze ke kosmetické úpravě a byrokratická zátěž a omezování volného pohybu zboží v rámci jednotného evropského trhu pokračuje.		

Mze, MPO	zákon	Zákon č. 174/2021 Sb., kterým se mění zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích		<p>Jasně definovat v zákoně, který subjekt je odpovědný za dvojí kvalitu potravin, přičemž by to měl být vždy subjekt, který má skutečně možnost dvojí kvalitu kontrolovat. Současně zpracovat do zákona způsob publikace porušení pro veřejnost, aby informace o porušení neměla negativní dopad na prodejce či jiný subjekt, který není schopen dvojí kvalitu kontrolovat.</p> <p>Při nedodržení či porušení zákazu ve vztahu k „dvojí kvalitě“ potravin může SZPI udělit porušujícímu subjektu pokutu až do výše 50 000 000 Kč. V případě značkových výrobků není prodejce schopen kontrolovat kvalitu výrobku, za kvalitu musí odpovídat dodavatel. SZPI sice ve své praxi sankcionuje dodavatele, nicméně zákon dává prostor penalizovat i jiné subjekty, včetně prodejce, dává tedy prostor praxi změnit. Současně při zveřejnění jakékoli informace o tom, že prodejce prodává výrobek dvojí kvality, má v očích veřejnosti (spotřebitelů) informace negativní dopad zejména na prodejce.</p>		potravinářství
Mze, MZdr, MPO	zákon	Zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích		<p>Odstranit zdvojenou administrativní zátěž v podobě duplicitních kontrol stejných problematik.</p> <p>Maloobchodní prodejci jsou v některých oblastech (na některých úsecích) dozorováni najednou více kontrolními orgány. Např. úsek masa, nakládání s vedlejšími živočišnými produkty (VŽP), hygienické standardy a dezinfekce, dezinfekce a deratizace jsou kontrolovány Státní zemědělskou a potravinářskou inspekcí (SZPI), Státní veterinární správou (SVS) a Krajskou hygienickou stanicí (KHS). Cenová integrita je kontrolována Českou obchodní inspekcí (ČOI), krajskými úřady a také SZPI. Duplicitní kontroly na jednom úseku nebo ve stejné oblasti jsou administrativně velmi náročné pro kontrolovaný subjekt, kdy zaměstnanci provozovny nemohou vykonávat svou obvyklou práci a věnují se i několik hodin kontrolnímu orgánu. Odbourání zdvojené administrativní zátěže by pomohlo, kdyby byly stanoveny pevné hranice, co který úřad může kontrolovat, případně by byly některé úřady sloučeny, což by vedlo i ke snížení nákladů daňových poplatníků na provoz těchto úřadů.</p> <p>Ideální struktura: Kontrola cenové integrity a s tím spojené povinnosti (cenová evidence atd.) pouze v kompetenci ČOI. Striktní rozdělení kompetencí: SVS – všechny výrobky živočišného původu v rámci celého trhu, nakládání s VŽP; SZPI – všechny výrobky rostlinného původu, nápoje a tabákové výrobky; KHS – hygienické požadavky.</p>		kontrola

MŽP	zákon	Zákon č. 254/2001 Sb., vodní zákon	§ 39 odst. 2	<p>Upravit ustanovení § 39 odst. 2 takto: <i>"a) vypracovat plán opatření pro případy havárie (dále jen „havarijní plán“) a předložit jej ke schválení příslušnému vodoprávnímu úřadu; může-li havárie ovlivnit vodní tok, projedná jej uživatel závadných látek před předložením ke schválení s příslušným správcem vodního toku, kterému také předá jedno jeho vyhotovení a po schválení vodoprávním úřadem vloží havarijní plán do integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí,"</i></p> <p>V případech, kdy uživatel závadných látek zachází s těmito látkami ve větším rozsahu nebo kdy zacházení s nimi je spojeno se zvýšeným nebezpečím pro povrchové nebo podzemní vody, má uživatel závadných látek povinnost vložit havarijní plán do integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí. Vzhledem ke skutečnosti, že tento plán má již k dispozici vodoprávní úřad, neboť jej schvaluje, tak je nadbytečné, aby jej uživatel vkládal do ISPOP. Nechť si jej orgány státní správy mezi sebou předávají bez součinnosti uživatele. Jedná se o nadbytečnou administrativu, která zatěžuje uživatele, kdy musí vícekrát předávat stejné dokumenty státním orgánům. Existující stav je v rozporu se zákonem o právu na digitální služby.</p>	N	životní prostředí
MŽP	zákon	Zákon č. 254/2001 Sb., vodní zákon	§ 89n odst. 2	<p>Do § 89n odst. 2 vodního zákona doplnit slova takto: <i>"(2) Poplatník, který překročí limit zpoplatnění pro množství odpadních vod, je povinen u každého zdroje a výpustě prostřednictvím oprávněné laboratoře odebírat vzorky odpadních vod a sledovat koncentraci znečištění v nich v příslušných ukazatelích podle přílohy č. 2 části B, zjišťovat průměrnou koncentraci jednotlivého znečištění a měřit objem odpadních vod vypouštěných ze zdroje znečištění. Poplatník odpovídá za správnost zjištění zdrojů znečištění a stanovení koncentrace znečištění podle příslušných ukazatelů znečištění."</i></p> <p>Poplatek za znečištění je účinný jen při současném překročení hmotnostních a koncentračních limitů zpoplatnění. U zdrojů s objemem odpadních vod pod mezí zpoplatnění (100 000 m³/rok) není prakticky reálné překročení hmotnostních limitů zpoplatnění za znečištění v ukazatelích nespecifikovaných v povolení k vypouštění do vod povrchových, tj. RAS, AOX, rtuť, kadmium, Nanorg a případně celkový fosfor (pravděpodobnost pod 1 % jen v případě velmi vysokých neobvyklých koncentrací). Nelze provozovatele menších zdrojů trestat plošně předmětnou povinností jen z principu předběžné opatrnosti, neboť se jedná o ekonomicky i administrativně náročnou činnost a malé zdroje potřebují náklady směřovat do provozu, nikoli do nadbytečných dat pro státní správu.</p>	N	životní prostředí

MŽP	nařízení vlády	Nařízení vlády č. 401/2015 Sb., o ukazatelích a hodnotách přípustného znečištění povrchových vod a odpadních vod, náležitostech povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových a do kanalizací a o citlivých oblastech	příloha č. 3, tab. 1b	Upravit hodnoty tak, aby byly vzájemně v souladu. Nejvyšší přípustná koncentrace perfluoroktansulfonové kyseliny a jejích derivátů (NEK-NPK) je cca 55 000 krát vyšší (36 µg/l) než celoroční průměrná hodnota (NEK-RP) (0,00065 µg/l). Tento rozpor vzbuzuje nejistotu ohledně potřených investic do majetku, neboť není zřejmé, které hodnoty budou směrodatné a budou muset být dosaženy.	N	životní prostředí
MŽP	zákon	Zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší	Obecně	Nové povinnosti hlásit vše přes ISPOP např. jednorázová měření, do budoucna online data. Stejná data jsou zadávána do hlášení SPE/poplatky. tato data jsou již hlášena přes ISPOP, tj. stát/MŽP je má a není třeba je duplikovat v dalším vykazování (cíle: odstranit duplicity hlášení dat). Existující stav je v rozporu se zákonem o právu na digitální služby.	N	energetika
MŽP	zákon	Zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší	§ 12b	Ustanovení § 12 zrušit bez náhrady. Ověření plnění emisních limitů zdrojů se provádí autorizovaným měřením emisí, jehož výsledky má k dispozici Česká inspekce životního prostředí (ČIŽP). Plnění ostatních legislativních povinností nebo podmínek povolení rovněž kontroluje ČIŽP. K tomu není potřeba zpráva o průběhu zkušební provozu, nikdo ji v době provozování zdroje již nepotřebuje. Zbytečná administrativní zátěž, která byla nově stanovena v novele zákonem č. 42/2025 Sb. Podle vyhlášky č. 415/2012 Sb. je nutné provést první jednorázové měření do 3 měsíců (zdroje tepelně zpracovávající odpad) nebo 4 měsíců (ostatní zdroje) od zahájení provozu a je jedno, zda se jedná o zkušební nebo trvalý provoz. Takže v době, kdy provozovatel bude zpracovávat zprávu o průběhu zkušební provozu (do 3 měsíců od ukončení zkušební provozu), již bude zřejmé, že plní emisní limity, protože již v průběhu zkušební provozu byly emise změřeny. Navíc bude mít i platné povolení provozu, protože bez něj nemůže provozovat zdroj ani ve zkušebním provozu a v něm budou podmínky povolení,	A	životní prostředí

				<p>kteří musí plnit. Takže zpracovávat zprávu o průběhu zkušebního provozu a popisovat zkušební provoz vůbec nedává žádný smysl.</p>		
MŽP	zákon	Zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší	§ 15 odst. 10 a 11	<p>Ustanovení § 15 odst. 10 a 11 nepoužít pro zálohy na poplatky na poplatkové období 2027 a následující.</p> <p>Zálohy na poplatky za znečišťování ovzduší měly být zrušeny a jedinou poplatkovou povinností by byly skutečné poplatky za vypouštěné znečištění v předchozím roce. Obecně jako od 1. 1. 2019 zanikla povinnost placení záloh na poplatky za vypouštění odpadních vod do vod povrchových a záloh na poplatky za odebrané množství pozemní vody by zálohy na poplatek ze znečišťování ovzduší měly být rovněž systémově zrušeny.</p>	A	životní prostředí
MŽP	zákon a vyhláška	<p>Zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší</p> <p>Vyhláška č. 415/2012 Sb., o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší</p>	§ 17 odst. 3 písm. k)	<p>Zrušit ustanovení § 17 odst. 3 písm. k).</p> <p>V § 17 odst. 3) písm. k) je stanovena povinnost zajistit a řádně provozovat technické prostředky pro nepřetržité sledování a zaznamenávání provozního parametru podle § 6 odst. 4, je-li sledování a zaznamenávání provozního parametru stanoveno v povolení provozu; údaje zaznamenané při nepřetržitém sledování provozního parametru je provozovatel stacionárního zdroje povinen uchovávat po dobu alespoň 6 let v místě provozu stacionárního zdroje tak, aby byly k dispozici pro kontrolu. Jedná se o nadbytečné náklady na zajištění kontinuálního sledování dalších parametrů provozu zdrojů s technologií na omezování emisí - nově stanoveno v novele zákonem č. 42/2025 Sb. V současné době je dodržování emisních limitů pro TZL, TOC, NOx nebo CO prokázáno pravidelným autorizovaným měřením emisí, prováděném 1 x za rok nebo 1 x za 3 roky. Toto autorizované měření je zachováno, ale přijetím novely vyhlášky k provedení § 17 odst. 3 písm. k) dojde k rozšíření o kontinuální měření provozních parametrů, které mají být blíže specifikovány ve vyhlášce (dnes ve stavu proběhlého připomínkového řízení – viz dále příloha č. 19 návrhu novely vyhlášky č. 415/2012 Sb.). Náklady na zavedení opatření dle § 17 odst. 3 písm. k), jehož účinnost nastane de facto přijetím prováděcího předpisu, budou spočívat ve zprovoznění, údržbě, servisu, kalibraci zařízení zajišťujících kontinuální měření a přenos hodnot a jejich vykazování a dále v nákladech na pracovní sílu. Současné prokazování plnění emisních limitů jednorázovým nebo kontinuálním měřením emisí je dostatečné a není třeba stanovovat pro průmysl další povinnosti.</p>	A	životní prostředí

MŽP	zákon	Zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší	Příloha 2	<p>Týká se vyjmenovaných stacionárních zdrojů kód 4.10. Limitní kapacitu 50 kg zvýšit např. na 1 tunu a dále posuzovat, zda už v daném provozu nejsou jiná obdobná zařízení s podobnou či mnohem větší kapacitou tavení.</p> <p>Pro zařízení na tavení a odlévání neželezných kovů a jejich slitin o celkové projektované kapacitě větší než 50 kg za den se vztahuje mj. povinnost vypracovat tzv. rozptylovou studii dle § 11 odst. 9. Při rozšiřování kapacity stávajícího zařízení, kdy dochází k navýšení projektovaného výkonu nebo kapacity, ale zároveň nepochybně nedochází ke zvýšení příspěvku stacionárního zdroje k úrovni znečištění, to vyžadováno není. Pro nové zařízení při překročení kapacity zpracování 50 kg neželezných kovů je tato povinnost vyžadována. Kromě administrativy spojené se zadáváním rozptylových studií je nezanedbatelná i nákladová složka. Náklady na rozptylovou studii se pohybují od 30 do 50 tis. Kč.</p>		životní prostředí
MŽP	zákon	Zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší	§ 41 odst. 5 Příloha 12	<p>Zrušit povinnost znovu požádat do 1. 3. 2027 o povolení u zdrojů se složkovým povolením.</p> <p>U všech zdrojů, které mají povolení provozu a také provozní řád, mají jejich provozovatelé povinnost znova požádat do 1. 3. 2027 o schválení aktualizovaného provozního řádu a o povolení u zdrojů se složkovým povolením (mimo integrovanou prevenci). A rovněž mají povinnost znovu požádat o vydání povolení u zdrojů, u kterých je v tuto chvíli v platnosti existující povolení, je nadbytečná administrativní zátěž bez odpovídajícího benefitu pro životní prostředí. Tato povinnost by tak měla být zrušena bez náhrady.</p>		životní prostředí
MŽP	zákon, vyhláška	<p>Zákon č. 42/2025 Sb. (zákon, kterým se mění zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší</p> <p>Vyhláška č. 398/2025 Sb., kterou se mění vyhláška č. 415/2012 Sb., o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení</p>	Zákon: čl. I body 34 a 101. Vyhláška: bod 25	<p>Vůbec neumožnit vstup bodů 34 a 101 zákona č. 42/2025 Sb. a bodu 25 vyhlášky č. 398/2025 Sb. do účinnosti (účinnost od 1. 1. 2028), tzn. vypustit uvedená ustanovení a zrušit zavedení nové povinnosti kontinuálního ohlašování výsledků kontinuálního měření emisí včetně informace o provozním stavu a hodnot stavových a vztažných veličin v reálném čase.</p> <p>Jedná se o nadbytečnou, nákladnou a technicky problematickou povinnost nad rámec povinností EU, která nemá adekvátní odraz v přínosech pro životní prostředí (nesníží emise), a která ani nepředejde neobvyklým stavům ve výrobě a produkci emisí. Pouze přináší dodatečné náklady, rizika a snížení konkurenceschopnosti.</p>	A	energetika, průmysl

		zákona o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů				
MŽP	zákon	Zákon č. 383/2012 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů	§ 11 odst. 1 a 2	<p>Upravit § 11 odst. 1 a 2 písm. a) zákona, resp. poznámky pod čarou č. 40) tak, že do oblastí veřejné podpory, resp. do seznamu odvětví, kterým může být poskytnuta tzv. kompenzace nepřímých nákladů, bude zahrnuta i oblast železniční nákladní dopravy.</p> <p>V současné době jsou oblasti/odvětví, kterým lze poskytnout kompenzaci nepřímých nákladů, vymezeny v § 11 odst. 1 a 2 písm. a) zákona, resp. v poznámce pod čarou č. 40), která odkazuje na Sdělení Komise 2020/C 317/04 a Sdělení Komise 2021/C 528/01. Tato sdělení vymezují odvětví, jímž lze kompenzaci nepřímých nákladů poskytnout. Neobsahují však všechna odvětví, kterým se do ceny elektřiny, a v důsledku toho i do ceny poskytovaných služeb, reálně promítají náklady spojené s emisemi. Tím, že vnitrostátní právní úprava přímo odkazuje na evropskou úpravu, s níž musí být v souladu, by byl náš návrh řešitelný změnou (doplněním) dotčeného sdělení Komise nebo vydáním nového, a jeho doplněním do poznámky pod čarou č. 40 Vzhledem k tomu, že návrh počítá i s úpravou Sdělení komise/vydáním nového, není tento návrh řešení v rozporu s právními předpisy EU.</p> <p>Řada předpisů legislativní i nelegislativní povahy, na úrovni EU i ČR (jen namátkou - Národní program snižování emisí, Bílá kniha dopravy, Zelená dohoda pro Evropu, ale i mnoho dalších), deklaruje ochranu životního prostředí a opatření k ní vedoucí, které má MŽP v gesci. Konkrétně se jedná o dekarbonizaci, udržitelnost (environmentální, ekonomickou, sociální), ochranu klimatu, zvýšení konkurenceschopnosti, přesun dopravy ze silnice na železnici, využívání energeticky účinnějších druhů dopravy, postupné ukončování užívání fosilních paliv a závislosti na ropě, motivace uživatele dopravy k využití ekologičtějších způsobů dopravy apod. Samozřejmě, opatření k dosažení deklarovaných cílů je celé řada, ale realizace navrhovaného řešení by k tomuto kroku výrazně přispěla. Doprava obecně je energeticky náročným odvětvím, a spotřeba energie v dopravě vytrvale roste. Doprava (2023: 82 TWh/rok) již v konečné spotřebě energie překonala průmysl (2023: 69 TWh/rok) i domácnosti (2023: 75 TWh/rok). Několik posledních let je doprava v ČR největším a trvale rostoucím konečným spotřebitelem energie, proto je velmi žádoucí učinit ze strany EU i členských států maximální opatření k tomu, aby byla využívána energeticky méně náročná odvětví, která jsou zároveň i těmi nejekologičtějšími, aby vedle energetické náročnosti klesalo v dopravě i znečištění ovzduší způsobované jejím provozem. Platí však podmínka - aby mohla</p>		životní prostředí

				být podle § 11 zákona podpořena nákladní železniční doprava využívající elektrickou trakci, musí být toto nejprve umožněno na úrovni Evropské unie. (podrobnější zdůvodnění lze předložit na vyžádání.)		
MŽP	zákon	Zákon č. 542/2020 Sb., o výrobcích s ukončenou životností	§ 31 odst. 1 § 48 odst. 3	<p>Sjednotit minimální výši kaucí pro individuálně plnicí výrobce pneumatik s minimální výší rezerv kolektivně plnicích výrobců pneumatik na hodnotě 25 % ročních nákladů.</p> <p>Minimální výše kauce pro individuální výrobce pneumatik v současnosti činí 20 % ročních nákladů. Minimální výše rezervy kolektivně plnicích výrobců pneumatik činí 50 % ročních nákladů. Odlišná minimální výše rezerv a kaucí vytváří nerovné tržní podmínky výrobců pneumatik podle toho, zdali své povinnosti plní individuálně, nebo kolektivně, aniž by pro to byl věcný důvod. Kauce ve výši 20 % může být nedostatečná ke krytí finančních rizik. Naopak rezerva ve výši 50 % se jeví nedůvodně vysoká a vede ke zvýšení nákladů pro spotřebitele v období její tvorby a udržování její výše, protože tvorba rezervy je součástí cenové kalkulace výše recyklačního příspěvku. Finanční prostředky vázané v kaucích/rezervách se nedají zhodnotit anebo jinak hospodárně využít v zajištění povinností ve zpětném odběru. Konečná výše kaucí/rezerv je proměnlivá a čím vyšší je jejich procentuální sazba, tím citlivější jsou na změny v ročních nákladech. Rezerva ve výši 50 % z těchto důvodů představuje neodůvodněnou administrativní a finanční zátěž. Zvýšení kauce na 25 % již bylo jednou navrženo v rámci návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 542/2020 Sb., o výrobcích s ukončenou životností, ve znění pozdějších předpisů (MZP/2024/280/562). Ke snížení rezervy z 50 % na 25 % nově dochází u autorizovaných obalových společností (zákon č. 344/2025 Sb., zákon o pyrotechnice).</p>		průmysl
MŽP	zákon	Zákon č. 73/2012 Sb., o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, a o fluorovaných skleníkových plynech	§ 15 až 19	<p>Princip sankcí v § 15 až 19 uvést do souladu se systémem sankcí dle článku č. 31 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/573 a čl. 27 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/590.</p> <p>Princip sankcí je v rozporu se systémem sankcí dle článku č. 31 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/573 a čl. 27 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/590. Sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující a musí být stanoveny s náležitým ohledem na:</p> <ol style="list-style-type: none"> povahu a závažnost porušení tohoto nařízení; lidskou populaci nebo životní prostředí postižené porušením tohoto nařízení, s přihlédnutím k nutnosti dosáhnout vysoké úrovně ochrany lidského zdraví a životního prostředí; veškerá předchozí porušení tohoto nařízení ze strany podniku odpovědného za 		průmysl

				dané porušení; d) finanční situace podniku odpovědného za porušení tohoto nařízení.		
MŽP	vyhláška	Vyhl. č. 415/2012 Sb., o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší	§ 3 odst. 3 písm. c) bod 1	Zrušit požadavek měření PCDD/PCDF a PCB s dioxinovým efektem během najíždění a odstávek bez spalování odpadu Požadavek na měření PCDD/PCDF a PCB s dioxinovým efektem během najíždění a odstávek bez spalování odpadu v daných zařízeních je nelogický a představuje pouze nadbytečnou administrativní zátěž. Během těchto přechodných stavů nelze dle platných technických norem dodržet požadavky na ověřené měření emisí a tedy výsledné hodnoty nelze korektně uvažovat. Tyto látky zároveň nemohou vznikat v případech spalování pouze najížděcího paliva (zejména zemního plynu) bez spalování odpadu, ze kterého případně vznikají. Současně stále platí, že v případě spalování odpadů se tyto látky měří i dle platné legislativy.	N	energetika
MŽP	vyhláška	Vyhl. č. 415/2012 Sb., o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší	§ 3 odst. 3 písm. c) bod 2	Zrušit povinnost jednorázového měření SO ₂ a TZL u plynových turbín a motorů Kontinuální měření emisí tuhých znečišťujících látek a oxidu siřičitého není povinné pro zdroje spalující zemní plyn v případě turbín a motorů. Nicméně tyto zdroje stále musí jednorázově tyto polutanty měřit, ačkoliv spálením zemního plynu nemohou být do ovzduší vneseny tyto znečišťující látky. Jedná se pouze o nadbytečnou administrativní zátěž pro dotčené provozovatele.	N	energetika
MŽP	vyhláška	Vyhl. č. 415/2012 Sb., o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší	Příloha č. 2, Část I	Zrušit povinnost kontinuálního měření emisí SO ₂ a TZL u plynových kotlů. Požadovat kontinuální měření emisí tuhých znečišťujících látek a oxidu siřičitého není logické pro kotle spalující zemní plyn. Spálením zemního plynu nemohou být do ovzduší vneseny tyto znečišťující látky. Jedná se tedy pouze o nadbytečnou administrativní zátěž pro dotčené provozovatele.	N	energetika
MŽP	vyhláška	Vyhl. č. 415/2012 Sb., o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší	Příloha 6 bod 6.1	Zrušit povinnost manuální kontroly funkčnosti systému rekuperace benzinových par etapy II jedenkrát za směnu, případně ji nahradit kontrolou s nižší četností (např. 1x měsíčně), při zachování odborných technických kontrol. Takový přístup by zvýšil bezpečnost provozu, snížil administrativní zátěž a byl plně v souladu se zásadou proporcionality regulace. Současná povinnost manuální kontroly funkčnosti systému rekuperace benzinových par etapy II jedenkrát za směnu představuje nepřiměřenou administrativní a provozní zátěž bez odpovídajícího environmentálního přínosu. Funkčnost a účinnost rekuperace jsou		životní prostředí

				<p>již dostatečně zajištěny technickými požadavky dle vyhlášky č. 415/2012 Sb. a pravidelně ověřovány odbornými ročními prohlídkami technologie s protokolárním výstupem ke každému stojanu. Manuální kontrola prováděná obsluhou má v praxi převážně formální charakter, je vysoce chybová a současně zvyšuje bezpečnostní rizika spojená s pohybem personálu na výdejní ploše.</p>		
MŽP	vyhláška	Vyhl. č. 415/2012 Sb., o přípustné úrovni znečištění a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší	Příloha 8 část II kap. 3.7.4.	<p>Kapacitu 50 kg za den zvýšit např. na 1 tunu, pod tuto hranici nestanovit emisní limit.</p> <p>Týká se vyjmenovaných stacionárních zdrojů pod kódem 4.10. Zde jsou stanoveny emisní limity a povinnost provádět autorizované měření u zařízení na tavení a odlévání NŽK a jejich slitin s kapacitou 50 kg za den. Náklady na autorizované měření jsou cca 10 000 Kč. V praxi tato zařízení sice mohou překročit emisní limit, ale roční hmotnostní bilance limitované látky je zanedbatelná a zpravidla ani nezpoplatnitelná. Kromě administrativy spojené se zadáváním posudků je významná i nákladová složka. Náklady na ověření plnění limitu jsou diametrálně vyšší než vlastní poplatek.</p>		energetika
MŽP	zákon	Zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivu na životní prostředí	<p>§ 4 odst. 1 písm. c)</p> <p>Příloha 1 záměr č. 55 záměr č. 56</p>	<p>Vrátit se k dřívější právní úpravě.</p> <p>Znění mělo být obdobné jako v dřívější právní úpravě účinné do r. 2006. Např. „dosáhne příslušné limitní hodnoty, je-li uvedena, nebo kapacita zařízení bude navýšena o více jak 20 %“. Záměry uvedené v příloze č. 1 k tomuto zákonu, kategorii II a změny těchto záměrů, pokud změna záměru vlastní kapacitou nebo rozsahem dosáhne příslušné limitní hodnoty, je-li uvedena, nebo které by mohly mít významný negativní vliv na životní prostředí, zejména pokud má být významně zvýšena jeho kapacita a rozsah nebo pokud se významně mění jeho technologie, řízení provozu nebo způsob užívání; tyto záměry a změny záměrů podléhají posouzení vlivů záměru na životní prostředí, pokud se tak stanoví ve zjišťovacím řízení.</p> <p>Příloha č. 1, záměr č. 55 Zařízení k odstraňování nebo využívání nebezpečných odpadů s kapacitou od stanoveného limitu (250 tun).</p> <p>Příloha č. 1, záměr č. 56 Zařízení k odstraňování nebo využívání ostatních odpadů s kapacitou od stanoveného limitu (2500 tun).</p> <p>Náklady (vedle administrativních) v řádu několika set tisíc Kč za každé zjišťovací řízení.</p> <p>Příklad z praxe:</p>		energetika, průmysl

				Zařízení určené ke sběru a využívání odpadů (nebezpečných i ostatních) o celkové kapacitě 100 000 tun/rok se blíží tomuto limitu a potřebuje kapacitu navýšit např. o 5 %, tj. 5 000 tun nebezpečných odpadů. Musí zadat zjišťovací řízení. Pokud zvýší kapacitu o 250 tun NO, tak rovněž (0,25 %). Pokud zařízení o kapacitě 250 tun/rok NO zvýší kapacitu o 249 tun/rok NO (99,6 %), tak jej proces zjišťovacího řízení může minout. Teoreticky, pokud zařízení o kapacitě NO 249 tun/rok např. bude neustále zvyšovat kapacitu NO o 249 tun/rok, tak jej také může zjišťovací řízení minout.		
MŽP	zákon	Zákon č. 100/2001 Sb. o posuzování vlivu na životní prostředí	§ 9a	Po zkušenostech s aktuálně probíhajícími povoloovacími procesy se ukazuje potřeba více času k získání povolení s NPM, než kolik je poskytováno dle platného znění zákona o EIA, tj. platnost stanoviska je 7 let a lze ji prodloužit pouze jednou o 5 let. Umožnit dle § 9a opakované prodloužení platnosti stanoviska EIA vydaného pro záměr nadzemního vedení elektrické energie o napětí od 220 kV.	N	energetika, průmysl
MŽP	zákon	Zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivu na životní prostředí	Příloha č. 1 záměr č. 20	Upravit povinnost vypracovat Oznámení a následně případně absolvovat Zjišťovací řízení pro jakékoliv zařízení na tavení a slévání neželezných kovů, a to od definované limitní kapacity, např. od 10 tun. Pro zařízení na tavení, včetně slévání slitin, neželezných kovů (kromě vzácných kovů), včetně přetavovaných produktů a provoz sléváren neželezných kovů je dána povinnost vypracování Zjišťovacího řízení KÚ již od kapacity zařízení 0 kg. Vedle administrativní zátěže jdou i náklady řádově do desítek až stovek tisíc Kč. Příklad z praxe: Stávající zařízení tvoří 13 kotlů, každý o kapacitě 120 až 150 tun rafinovaného olova. Ve vedlejší hale bude postaven ověřovací kotel o kapacitě 5 tun pro vývoj speciálních slitin a postupů obdobných kovů jako se zpracovává ve 13 rafinačních kotlích. Přestože se jedná o zlomek stávající kapacity obdobné výroby, bude muset být provedeno oznámení o záměru a případně provedeno zjišťovací řízení. K tomu navíc musí být provedena rozptylová studie.		energetika, průmysl
MŽP	zákon	Zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivu na životní prostředí	Příloha č. 1	Provést komplexní úpravu limitních hodnot, při jejichž překročení je nutné provést zjišťovací řízení. ČR jde v tomto zbytečně nad rámec směrnice EIA. U řady staveb je zjišťovací řízení zbytečné a zdlouhavé. Proto je vhodné posunout limitní hodnoty kategorie II v příloze I. Např. U položky 85 (nadzemní vedení elektrické energie o napětí od 110 kV) zvýšit hodnotu z dnešních 2 km na 15 km (obdobu u plynu na 40), s čímž pracuje také směrnice EIA. Zároveň je nutné zcela vyloučit stavby spadající do drobných staveb – výměny TI, které již v minulosti	A	energetika, průmysl

				<p>posouzením prošly. Současně se navrhuje z posuzování toho, zda se bude pořizovat EIA, a priori vyjmout drobné stavby podle odstavce 1 bodu 11 a 12 přílohy č. 1 SZ, tím spíše pokud je změna tohoto zákona součástí novely SZ.</p> <p>Na dalším listu s názvem "příloha EIA" se přikládá tabulka s komplexním návrhem úprav hodnot v rámci přílohy 1 zákona.</p>		
MŽP	zákon	Zákon č. 167/2008 Sb., o předcházení ekologické újmy a o její nápravě a o změně některých zákonů		Zrušit tento předpis jako celek, neboť i přímo resort ŽP při předkládání posledního návrhu novely zdůvodňoval novelu tím, že zákon není ve stávající podobě v praxi využíván.	A	životní prostředí
MŽP	zákon	Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny	§ 9	<p>Dořešit finanční odvody dle § 9 odst. 3 zákona (jako kompenzaci ekologické újmy za kácení), které nejsou legislativně stále dořešeny.</p> <p>To je problematické zejména u liniových staveb, kde dochází k časovému prodlení při stanovení pozemků pro umístění náhradní výsadby (Provozovatel Přenosové soustavy ČR není vlastníkem pozemků v blízkosti vedení PS a v mnoha případech dotčené obce nemají v lokalitě vhodné pozemky pro umístění náhradní výsadby) a dále zajištění souhlasu vlastníka pozemku k umístění náhradní výsadby. Jelikož by měla být náhradní výsadba uskutečněna v místě nebo poblíž dotčené lokality a vhodné pozemky nejsou vždy k dispozici, jedná se v mnoha případech o neřešitelnou situaci a jedinou rozumnou alternativou kompenzace ekologické újmy vzniklé kácením, je možnost finančních odvodů. Chybí ale jasné popsání mechanismu úhrady.</p>	N	energetika
MŽP	zákon	Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny	§ 67	<p>Stanovit, že se může využít již dříve vydané stanovisko a nové posouzení se nevyžaduje.</p> <p>Na základě našich zkušeností není zcela funkční systém vydávání stanovisek dle § 67 zákona č. 114/1992 Sb., kdy orgán ochrany přírody (dále OOP) vydá k posuzovanému záměru stanovisko dle § 67 zákona, kterým vyloučí závažný zásah do zájmů chráněných zákonem a ve stanovisku písemně uvede, že pro záměr není nutné vypracovat hodnocení dle § 67.</p> <p>V rámci projednání záměru však OOP toto dříve vydané stanovisko ignoruje a pro stejný záměr vyžaduje na základě požadavků uvedených v § 83a doložit hodnocení dle § 67 vč. biologického průzkumu.</p>	N	energetika

				<p>Reálně tak pro investora postup dle § 67 odst. 1 pozbývá smysl, dochází k časovému prodlení a vyšším finančním nákladům při přípravě záměru.</p>		
MŽP	zákon	Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny	§ 83a	<p>Explicitně stanovit, že lze vyzývat k doplnění podkladů k žádosti pouze v rozsahu, které jsou v rámci zákonných povinností orgánů ochrany přírody (OOP).</p> <p>Požadavky dle § 83a jsou v zákoně popsány velmi obecně, což je asi v pořádku, ale OOP si toto ustanovení vykládají tak, že požadují po investorech i podklady, které má dle zákona zajistit OOP (např. § 9 Náhradní výsadba a odvozy), atd. Tak aby nedocházelo k neoprávněným požadavkům ze strany OOP na doložení podkladů, což vede k časovému prodlení vydání předmětného společného rozhodnutí, bylo by vhodné k § 83a doplnit ustanovení, že OOP může po investorech žádat doplnění podkladů k žádosti pouze v rozsahu, které jsou v rámci jejich zákonných povinností, popř. podklady specifikovat.</p>	N	energetika
MŽP	zákon	Zákon č. 477/2001 Sb., o obalech		<p>V zákoně o obalech výslovně vyloučit reklamní letáky jako obaly (technicky obalem nejsou). Vůbec neuvažovat o zavedení recyklačního poplatku za reklamní letáky.</p> <p>Reklamní letáky nejsou obalem, přesto se vyskytly úvahy o jejich zahrnutí do zákona o obalech s povinností hradit recyklační poplatek. To je legislativní omyl. Zavedení poplatku by mělo výrazné dopady na velké, malé a střední podniky, spotřebitele (zejména seniory a nízkopříjmové domácnosti) a ohrozilo by pracovní místa v distribuci a polygrafii. Navíc by taková úprava byla diskriminační, protože jiné tiskoviny (politické letáky, radniční zpravodaje apod.) by měly být z poplatkové povinnosti vyňaty. Navíc chybí (nebo nejsou předkládána) spolehlivá data o skutečné zátěži z letáků v odpadovém hospodářství.</p> <p>Reklamní letáky nikdy nebyly a nejsou fyzickými obaly, proto jejich zahrnutí do uvažované novely zákona o obalech (nebo jiného zákona) je legislativní omyl. Letáky slouží výhradně k informování spotřebitelů a nemají funkci obalu. Proto je spíše na místě toto konstatování do zákona o obalech explicitně uvést. Tištěné letáky jsou často klíčovým marketingovým nástrojem pro malé a střední podniky, které si nemohou dovést drahé online kampaně. Omezování jejich dostupnosti by mělo za následek finanční ztráty a v krajních případech i likvidaci některých podniků. Zavedení recyklačního poplatku povede ke zvýšení cen zboží a služeb, protože náklady na marketing jsou vždy součástí ceny produktů. Toto zvýšení nejvíce postihne nízkopříjmové skupiny obyvatel, seniory a další znevýhodněné občany, kteří jsou závislí na slevových nabídkách, propagovaných právě v letácích. Dále by se zvýšila i související administrativní zátěž, tedy i finanční zátěž pro firmy, kterých by se taková novela dotkla. Omezování nebo zrušení tištěných letáků by mohlo ohrozit tisíce pracovních míst v polygrafickém a distribučním sektoru.</p>		životní prostředí

				Recyklační poplatek se zaměřuje výhradně na letáky, ačkoli podobný papírový odpad tvoří i jiné tiskoviny, jako jsou například návody k použití, politické letáky či radniční zpravodaje, které by snad měly být dle posledních informací z poplatku vyňaty.		
MŽP	zákon	Zákon č. 541/2020 Sb., o odpadech	§ 10 odst. 5	<p>Upravit v zákoně podmínky pro vyjádření MPO, nebo požadavek na toto vyjádření vypustit a ponechat posouzení recyklační technologie povolujícímu krajskému úřadu, který má faktickou přímou znalost technologie.</p> <p>Výrobky by potom, tak jako tomu bylo dlouhodobě, podléhaly zákonu č. 22/1997 Sb. a odpovídaly by příslušným technickým normám. Stávající kompetence MPO je vykonávána v neakceptovatelně dlouhých lhůtách (často i rok, známé jsou i delší případy). Zásadně to zdržuje žadatele od samotné podnikatelské činnosti a využívání odpadů. Tento koncept kompetence je administrativně zatěžující jak pro žadatele, tak pro MPO. Samotný povolovací proces se přitom děje na krajském úřadě a ten je jednoznačně dostatečně odborně kompetentní k rozhodnutí v dané věci. Tato věc je zcela typickým příkladem zbytečné administrativní zátěže a povinnosti, která podvazuje jak samotné využívání odpadů, oběhové hospodářství, tak konkurenceschopnost českých firem. Krajský úřad povoluje, že v zařízení může docházet k recyklaci nebo jinému využití odpadu, kterým přestává být daný odpad odpadem. Žadatel musí podle § 10 odst. 5 zákona připojit k žádosti vyjádření MPO, zda se výsledná věc běžně využívá ke konkrétnímu účelu uvedenému v jeho žádosti, zda pro ni existuje trh nebo poptávka a zda splňuje pravidla pro uvádění výrobků na trh. Toto nové povolování krajského úřadu o ukončení odpadového režimu je však v praxi značně problematické. Problémem je právě vyjádření MPO do těchto řízení, které v řadě případů prakticky znemožní vydání povolení.</p>		životní prostředí
MŽP	zákon	Zákon č. 541/2020 Sb., o odpadech	§ 11 odst. 1 písm. f)	<p>Umožnit předat odpady na stacionární překladiště ze zařízení ke sběru odpadu, aby bylo možné optimalizovat následnou dopravu.</p> <p>Upřesnění pojmu sběr odpadu v § 11 odst. 1 písm. f) tak, aby mohl být odpad ze sběrných dvorů předán do zařízení překladiště, resp. nadefinovat v Katalogu činností příloha 2 zákona pro zařízení překladiště jedinečný kód činnosti. Z uvedeného paragrafu vyplývá, že sběr odpadu se provádí před předáním do zařízení ke zpracování odpadu, což překladiště zpravidla není. Překladiště ale plní jinou činnost než sběrný dvůr, mělo by být legální předat odpad ze zařízení pro sběr do zařízení pro sběr.</p>		životní prostředí

MŽP	zákon	Zákon č. 541/2020 Sb., o odpadech	§ 13 odst. 2	<p>Přesně definovat nezbytné množství, které je možné přijmout v rámci rozborů, analýz, vědy a výzkumu. Dále definovat způsob nakládání s odpady (kódy nakládání pro vyrovnanou bilanci odpadů na vstupu a výstupu) pro výše uvedené činnosti i další podmínky k provozování těchto zařízení, které manipulují s odpady, byť v menším (definovaném) množství.</p> <p>Měl by být popsán rozsah provozního předpisu pro např. výzkum nakládání s odpady, rozsah evidence nakládání se vzorky odpadů atd. Není přesně definováno, co znamená nezbytné množství či další podmínky provozu vědy a výzkumu. V praxi je poté obtížné až neřešitelné provozovat výzkumné středisko pro ověření zpracování určitého odpadu bez příslušného povolení nakládání s odpady. Výzkum předpokládá různorodé zkoušky, které např. provozní řád k zařízení k nakládání s odpady nedokáže postihnout. Dále není řešena evidence odpadů přijatých do provozu vědy a výzkumu, čímž je opět nutné mít povolení k nakládání a evidovat přijaté a zpracované odpady v rámci výzkumu jako v zařízení k nakládání s odpady. Administrativní zátěž pro podnik: řádově jednotky desítek hodin každé cca 2 měsíce (změny povolení, aktualizace provozního řádu ...).</p> <p>Příklad z praxe: V rámci výzkumu optimalizace recyklace lithiových baterií (přenosné, automobilové), dále jen LIB, bylo vzhledem k velkému množství typů LIB i jejich značné hmotnosti (monoblok 85 kWh baterie váží cca 500 kg) obtížné vyvinout jednotný postup pro jejich zpracování. Po konzultaci s krajským úřadem, ČIŽP i MŽP bylo jako nejlegálnější řešení navrženo zajištění příslušného povolení pro zařízení nakládání s odpady, aby mohly být zpracovací zkoušky aplikovány na řádově tunách LIB principiálně různých. Nebylo tedy provozováno zařízení k výzkumu a vývoji (přestože to v praxi byl výzkum a vývoj), ale klasické zařízení k nakládání s odpady se schváleným provozním řádem, který musel být dle vývoje zkoušek velmi často aktualizován, což prakticky výzkumnou činnost brzdilo až zastavilo.</p>		životní prostředí
MŽP	zákon	Zákon č. 541/2020 Sb., o odpadech	§ 17	<p>Upravit zákon o odpadech např. v § 17, který definuje povinnosti provozovatele zařízení, a včlenění povinnosti provozovatele zařízení na žádost původce odpadu sdělit, jakým způsobem jemu předaný odpad dále využívá/sdělit způsob dalšího využití/zpracování jemu předaného odpadu.</p> <p>Dle Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2464 ze dne 14. 12. 2022, kterou se mění nařízení (EU) č. 537/2014, směrnice 2004/109/ES, směrnice 2006/43/ES a směrnice 2013/34/EU, pokud jde o podávání zpráv podniků o</p>		životní prostředí

				<p>udržitelosti, mají podniky, zejména velké podniky ve smyslu definice stanovené EU povinnost zpracovávat tzv. zprávu o udržitelosti (ESG reporting), jejíž nedílnou součástí je mj. i část týkající se nakládání s odpady v rámci daného podniku a jejich optimalizace. Nakládání s odpady v rámci podniku mají podniky zpravidla též upraveno ve svých interních předpisech. K tomu, aby podniky mohly podat komplexní zprávu o svém nakládání s odpady a efektivně nastavit odpadové hospodářství podniku, by potřebovaly od provozovatelů zařízení, kterým vyprodukovaný odpad následně předávají, informaci, jak byl jimi vyprodukovaný odpad dále využit (recyklace, regenerace, spalování, skládkování, kompostování apod.). Současná právní úprava však nestanoví povinnost provozovatelů zařízení podnikům (původcům odpadu) sdělovat, jakým způsobem je jimi předaný odpad dále zpracováván/využit. V současné době se směrnice vztahuje jen na omezený okruh osob, které jsou povinny zprávu o udržitelosti zpracovávat, ale tento bude posléze rozšířen. Nadto, osoby, které tuto povinnost nebudou mít uloženu směrnicí, mohou ji i tak vykonávat dobrovolně (VSME standard), aby si zachovaly konkurenceschopnost, přístup k financování, zlepšily řízení udržitelosti apod., tedy by tyto informace využil širší okruh osob než jen ty, které jsou povinny zpracovávat zprávu o udržitelosti dle předmětné směrnice.</p>		
MŽP	zákon	Zákon č. 541/2020 Sb., o odpadech	§ 17 (1) h	<p>Zrušit povinnost podávat hlášení obcím při převímce odpadu od fyzických osob.</p> <p>Jedná se o nadbytečnou informaci a povinnost pro provozovatele stacionárních zařízení. Již dnes je toto v ISOH/ISPOP. Existující stav je v rozporu se zákonem o právu na digitální služby.</p>	N	energetika
MŽP	zákon	Zákon č. 541/2020 Sb., o odpadech	§ 32 až 34 § 36	<p>Dikci příslušných ustanovení upravit kompromisně tak, aby zařízení, kterým bylo vydáno první povolení k provozu podle zákona o odpadech před nabytím účinnosti zákona č. 541/2020 Sb., mohly vhodné účely stavby pro nakládání s odpady, resp. pro sběr, úpravu, využití nebo odstranění podle § 32 až 34 a § 36 doložit i na základě odborného posudku projektanta autorizovaného ČKAIT pro stavby vodního hospodářství a krajinného inženýrství, který odborně doloží vhodnost daného zařízení/stavebního objektu pro daný účel nakládání s odpady a jeho soulad s platnými legislativními požadavky v této oblasti.</p> <p>Firmy se při obnovování provozních řádů a povolení dostávají často do složité situace. Krajské úřady nově vyžadují doložit, že zařízení je přesně pro ten účel zkolaudováno podle stavebního zákona. V některých případech se ale jedná o stavební objekty, které byly postaveny před dlouhou dobou (např. 40 i více let), někdy původně za jiným účelem, nebo k nim veškerá dokumentace chybí a není dohledatelná ani na samotných stavebních úřadech. To ale neznamená, že k</p>		životní prostředí

				<p>danému účelu podnikání nejsou technicky vhodné. Pro povolené nakládání s odpady již často slouží i desítky let.</p> <p>Například:</p> <ul style="list-style-type: none"> • hala v průmyslovém areálu, postavená v 70. letech, původně zřejmě pro strojírenskou výrobu. Nyní slouží ke krajským úřadem povolenému třídění (úpravě) odpadů. • Zpevněná manipulační plocha, dříve jako součást průmyslového areálu. Nyní její část slouží jako povolený sběrný dvůr pro dočasné shromažďování odpadů v kontejnerech (sběr odpadu). <p>Provozovatelé však podle aktuální (nové) dikce zákona musí nově procházet komplikovaným a zdoluhavým stavebním řízením (změna užívání stavby), i když tato zařízení dosud měla veškerá potřebná povolení a bez problémů procházela i kontrolami orgánů státní správy. To s sebou nese náročnost časovou i finanční. A v neposlední řadě, i riziko obstrukcí ze strany zájmových skupin, kterým provoz existujících zařízení z nějakých důvodů vadí. Víceméně tím zákon postavil provozovatele do pozice, jako by chtěli tato zařízení budovat na „zelené louce“. Mimo jiné i proto, že stavebnímu řízení musí v řadě případů předcházet i procesy podle zákona o posuzování vlivů na ŽP (EIA).</p>		
MŽP	zákon	Zákon č. 541/2020 Sb., o odpadech	§ 36 odst. 5	<p>Vypořádat se s chybně nastaveným parametrem výhřevnosti v § 36 odst. 5.</p> <p>Varianta I: Dát do souladu s nastavením směrnic EU, tedy změnit nastavení dle původního návrhu, který prosazovalo MŽP v dané věci v § 36 odst. 5 (znění návrhu zákona z 12/2018).</p> <p>Varianta II: Vypustit parametr v písm. a).</p> <p>Varianta III: Upravit parametr v písm. a).</p> <p>Odst. 5 obsahuje nefunkční parametrické nastavení výhřevnosti, které vede k nemožnosti odstraňování prokazatelně nevyužitelných odpadů a v praxi k neřešitelným problémům pro samotný provoz třídících linek. V původním návrhu zákona nebyl ze strany MŽP definován zákaz skládkování výmětů z třídění využitelných složek komunálních odpadů podle výhřevnosti. Takový zákaz neexistoval ani v doposud platné legislativě. Nezná ho ani legislativa EU. Nicméně do právního prostředí ČR bylo takovéto nastavení vpraveno a bylo navíc těsně před schválením finální verze zákona posunuto ještě poslaneckým doplněním spojky "a". Finální nastavení učinilo předmětné ustanovení v praxi třídících linek prakticky nespílnitelné. Výsledkem schváleného nastavení je prostředí, kde tříděním odpadů z obecních kontejnerů nemohou provozovatelům vznikat reálně nevyužitelné odpady (i když logicky vznikají). Je zcela logické, že při procesech</p>	A	životní prostředí

				<p>třídění obsahu barevných kontejnerů vzniká i nevyužitelný odpad. Třídící linky tak nemají jak vyřešit nakládání s odpady s obsahem chloru a další spektrum reálně nevyužitelných odpadů, kterých je v tříděné směsi velké množství, nicméně nesplňují parametr výhřevnosti. Faktem je, že takové odpady nikdo nechce v potřebném množství od třídících linek převzít, ale při třídění jich vzniká stále větší množství.</p> <p>Jedná se o typický příklad gold-platingu. Žádný takovýto parametr evropská legislativa neobsahuje. Jedná se o české zpřísnění evropského práva, které přináší jak další zbytečné náklady celému systému, tak zejména technické problémy, protože popírá možnost vzniku nevyužitelných frakcí, které logicky v těchto procesech vznikají – např. vyříděné nerecyklovatelné a energeticky nevyužitelné odpady s obsahem PVC, ale i řada dalších.</p>		
MŽP	zákon	Zákon č. 541/2020 Sb., o odpadech	§ 40 a 41	<p>Přiblížit legislativní prostředí v ČR evropskému nastavení a vypustit, nebo technicky upravit nastavení parametru výhřevnosti na hodnotu, která bude umožňovat reálný provoz nezbytných upravnářských technologií.</p> <p>Nastavení parametru na hodnotu 6,5 MJ/kg v sušině, zásadním způsobem omezuje rozvoj potřebných třídících a úpravnářských technologií v ČR. Společnosti v ČR jsou tak na volném trhu EU konkurenčně znevýhodněny. Zejména v oblasti potřebného třídění a úprav komunálních odpadů jsou omezeny možnosti podnikání ve srovnání s většinou států EU, protože zákon je v tomto směru nastaven výrazně přísněji než evropské směrnice. Evropská legislativa parametr výhřevnosti vůbec nezná a zásadní většina členských států EU jej nemá obsažen v legislativě. Kvůli takto stanovenému parametru výhřevnosti zákon nevytváří podmínky pro rozvoj třídících technologií, které jsou pro splnění cílů EU nezbytné jako doplněk k systému primárního třídění v obcích. Nastavení způsobuje fakt, že nakládání s neupravenými směsnými odpady bude ve finále výhodnější než třídění odpadů a jejich potřebné úpravy, které nutně předchází jakékoli recyklaci. Aktuálně nastavený systém s parametrem výhřevnosti nemá reálnou možnost splnit závazné evropské recyklační cíle. Ze strojového třídění komunálního odpadu totiž reálně vzniká množství fakticky nevyužitelné frakce, která není vhodná ani pro materiálové, ani pro energetické využití. Tato frakce obsahuje například inertní podíl směsného komunálního odpadu nebo část strojově odtříděného odpadu obsahujícího PVC či jiných problematických plastů, rovněž nevhodných pro materiálové ani energetické využití. Provozovatelé linek strojového třídění tedy při současném nastavení zákona nemají reálnou možnost, jak naložit s touto standardně vznikající zcela nevyužitelnou frakcí odpadu. Cílem nové evropské</p>	A	životní prostředí

				<p>legislativy oběhového hospodářství je nepochybně vyšší využití odpadů jako surovin pro další výrobu. K tomu však stávající nastavení parametru výhřevnosti nevede, neboť v dostatečné míře nevede ani k potřebnému třídění využitelných složek komunálních odpadů a přípravě druhotných surovin z nich. U některých druhů odpadů pak není dodržována hierarchie nakládání a tyto vyříděné odpady, namísto aby směřovaly do recyklace, směřují do energetického využití.</p> <p>Jedná se o další typický příklad gold-platingu. Žádný takovýto parametr, který je shora popsán, evropská legislativa neobsahuje. Jedná se o české zpřísnění evropského práva. Pokud by ČR i nadále chtěla uplatňovat výrazně přísnější podmínky, než požaduje evropská legislativa, je nutné parametr upravit tak, aby byl alespoň z hlediska praxe, reálné využitelnosti odpadů a platných fyzikálních zákonů realizovatelný.</p>		
MŽP	zákon	Zákon č. 541/2020 Sb., o odpadech	§ 40 odst. 3	<p>Legislativně upravit, aby se výjimka z předmětného ustanovení vztahovala nejen na původce odpadu, ale i na provozovatele zařízení pro nakládání s odpady, který nabyl odpad do vlastnictví. Doplnit do právní úpravy mechanismus, jak má být oprávněnost využití výjimky prokazována (např. formou potvrzení od původce, aktuálního vlastníka nebo koncového zařízení). Výslovně do zákona uvést, že výjimka se vztahuje i na případy plánovaného omezení provozu koncového zařízení z technických důvodů, včetně sezónních omezení kapacity.</p> <p>§ 40 odst. 3 vymezuje případy, kdy lze využitelné odpady po roce 2030 výjimečně uložit na skládku. Ačkoli MŽP vydalo výkladové stanovisko, přetrvávají závažné problémy, které brání praktické aplikaci a vytvářejí právní nejistotu pro provozovatele zařízení, obce i svozové společnosti:</p> <p>1. Výjimka navázaná pouze na původce odpadu (§ 40 odst. 3 písm. b): Text ustanovení a dosavadní výklad MŽP vyvolává nejasnosti, zda se výjimka vztahuje pouze na původce odpadu, nebo také na aktuálního vlastníka odpadu (provozovatele zařízení k nakládání s odpady - např. svozové či zpracovatelské společnosti). V praxi původci zpravidla neuzavírají smlouvy s koncovými zařízeními (spalovnami), nýbrž s provozovateli svozových či jiných mezičlánků. Výklad omezující výjimku pouze na původce je proto v rozporu s reálnou praxí a znemožnil by nakládání s odpady při odstávkách koncových zařízení. Takový výklad by vedl k neobhájitelnému zvýhodnění některých povinných osob na úkor jiných a mohl by nutit svozové společnosti k budování zcela neekonomických dočasných deponií.</p> <p>2. Výjimka vztahující se na provozovatele skládky: Podle stanoviska MŽP je konečným garantem provozovatel skládky. Ten však v praxi nemá žádný nástroj jak ověřit, zda jsou naplněny podmínky výjimky (nezná smluvní vztahy mezi původcem/aktuálním vlastníkem a koncovým zařízením).</p>		životní prostředí

				<p>Provozovatel skládky si nemůže vyžádat smluvní dokumentaci ani jinak ověřit oprávnění k uložení odpadu. To vede k neřešitelné odpovědnosti a právní nejistotě.</p> <p>3. Sezónní omezení kapacity zařízení: MŽP odmítlo možnost vztáhnout výjimku na situace, kdy dochází k plánovanému snížení kapacity zařízení vlivem sezóny (např. letní omezení odběru tepla). Takový výklad je nelogický – i v těchto případech jde o technické omezení zařízení, kdy kapacita objektivně neumožňuje využití odpadů. Rozlišování mezi úplným přerušением provozu a jeho omezením je v tomto kontextu účelové a v rozporu s textem zákona, který výslovně zmiňuje obě situace („mimo provoz“ i „omezen provoz“).</p>		
MŽP	zákon	Zákon č. 541/2020 Sb., o odpadech	§ 62 odst. 1	<p>Doplnit do § 62 ustanovení shodné s § 59 odst. 2, které umožní společný sběr i právnickým nebo podnikajícím fyzickým osobám např. doplněním věty: „<i>Právnická nebo podnikající fyzická osoba není povinna odděleně soustřeďovat odpad plastů, skla, papíru a kovů, pokud tím nedojde s ohledem na další způsob nakládání s nimi k ohrožení možnosti provedení jejich recyklace.</i>“.</p> <p>Nedává smysl, aby podnikatel byl nucen provádět oddělný sběr papíru, plastů, skla a kovů, pokud poté odevzdá tento odpad obci bez odděleného soustřeďování nebo svozové společnosti pro třídění na třídící lince. Je v souladu s článkem 10 směrnice 2008/98/ES o odpadech umožnit sbírat některé druhy odpadu společně a v případě papíru, plastů, nápojového kartonu a kovů je prokazatelně ověřeno, že společný sběr negativně neovlivňuje recyklaci. Jednotlivé komodity jsou v takovém případě efektivně tříděny na třídících linkách. Je prokázáno, že společný sběr může v řadě případů prokazatelně vést k větší výtěžnosti druhotných surovin a k vyšší efektivitě svozu. Navíc budou ušetřeny nemalé finanční náklady na vybavení provozoven nádobami na oddělený sběr a materiál na jejich výrobu.</p>		životní prostředí
MŽP	zákon	Zákon č. 541/2020 Sb., o odpadech	§ 62 odst. 3	<p>Upravit § 62 odst. 3 a slovo „veškerý“ vypustit.</p> <p>Vypustit z § 62 odst. 3, který se týká průběžné evidence, adjektivum „veškerý“, jež se váže ke slovnímu spojení "komunální odpad". Pokud toto ustanovení mělo být motivační pro podnikatele, aby se zapojovali do obecních odpadových systémů a tím tak nemuseli vést za takové odpady průběžnou evidenci, pak aktuálně určitě není, protože obce zpravidla podnikatele nezapojují do nakládání se směsným komunálním odpadem, takže podnikatelé si pak množství odpadů předaných do obecních systémů musí v evidencích vymýšlet. Jedná se o nesmyslná čísla. Stát má množství odpadu zahrnuto v evidenci od obce.</p>		životní prostředí

MŽP	zákon, vyhlášky	<p>Zákon č. 541/2020 Sb., o odpadech,</p> <p>Vyhláška č. 273/2021 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady</p> <p>Vyhláška č. 345/2021 Sb., o podrobnostech nakládání s vozidly s ukončenou životností</p> <p>Vyhláška č. 16/2022 Sb., o podrobnostech nakládání s některými výrobky s ukončenou životností.</p>	<p>Zrušit většinu nových kódů nakládání a tím významně snížit jejich počet a zjednodušit vedení evidence a ohlašování.</p> <p>Obecně – Velké množství nedostatků, nejasností, chyb a složitější způsob vedení průběžné evidence představují pro všechny subjekty v ČR (obce a města, instituce, právnické a fyzické osoby oprávněné k podnikání) velký nárůst administrativní zátěže. Zásadním identifikovaným problémem napříč předmětných vyhlášek je abnormální počet nově platných evidenčních kódů, (dříve kódů nakládání), které se významově duplikují např. s katalogovými čísly odpadů. Tím může v evidencích docházet k rozporům a nepřesné interpretaci. Samotná konstrukce kódů nakládání může rovněž zvýšit chybovost v evidencích (písmeno-číslíce-písmeno, písmeno-číslíce => překlepy, neuvedení celého kódu atp.). Některé nové evidenční kódy jsou nadbytečné a některé se dokonce dají považovat za sporné, neboť nejsou v souladu s pravidly pro nakládání s odpady stanovenými v aktuálně platných zákonech.</p> <p>Zejména se jedná o nové kódy pro využití odpadů – Příloha č. 5 zákona o odpadech (původně 13 kódů, nově 38) a evidenčních kódů uvedených v Tabulce č. 1 přílohy č. 13 vyhlášky č. 273/2021 Sb., (údaje o zařízeních pro nakládání s odpady a obchodnicích jsou uvedeny ve VISOH 2 v Registru zařízení a není je tedy nezbytné znovu uvádět v ročním hlášení). Tabulce č. 1 přílohy č. 4 vyhl. č. 345/2021 Sb. a Tabulky č. 2 přílohy č. 8 vyhl. č. 273/2021 Sb.</p>		životní prostředí
MŽP	zákon, vyhláška	<p>Zákon č. 541/2020 Sb., o odpadech,</p> <p>Vyhláška č. 273/2021 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady</p>	<p>Vzhledem k tomu, že stávající požadavky jsou v praxi technicky nerealizovatelné, vykazované hodnoty jsou nekontrolovatelné a nepřezkoumatelné a vzhledem k tomu, že v legislativě existují jiné právní limity pro poměr mezi způsoby nakládání s odpady, jsou povinnosti vztažené k přílohám 7.1 a 7.2 duplicitní. Navrhuje se je zrušit bez náhrady.</p> <p>Celý koncept řešení přes vyhlášku je jen nouzovým řešením chybného striktního zákazu v zákoně. Toto samotné řešení je z právního hlediska velmi problematické, protože vyhláškou je umožňováno něco, co zákon vlastně zakazuje. Správné řešení dané věci je úprava chybně formulovaného zákonného ustanovení. Řešení vyhláškou pak způsobuje další administrativní zatížení a nemožnost reálného získání některých informací. Například ustanovení § 36 odst. 5 písm. b) zákona o odpadech stanovuje, že odpad vzniklý při zpracování odděleně soustředěvaných komunálních odpadů vhodných k opětovnému použití nebo recyklaci nemůže být předán k odstranění, pokud by překročil limit vycházející z ustanovení § 9 odst. 1 vyhlášky o podrobnostech nakládání s odpady, resp. tabulky č. 7.2 přílohy č. 7 vyhlášky. Povinnost předání údajů o splnění množstevního limitu je výslovně</p>		životní prostředí

			<p>vedena v ustanovení § 9 odst. 2 vyhlášky a provozovatel zařízení na úpravu odpadu je proto jednoznačně povinen informace o splnění množstevního limitu dle tabulky č. 7.2 přílohy č. 7 vyhlášky předávat a prokazovat. Pro provozovatele vyplývá z přejímajícího zařízení povinnost zaznamenat a ověřovat údaj o tom, jaký podíl z upravovaného odpadu tvoří předávaný odpad a zda tento odpad splňuje množstevní limit dle tabulky č. 7.2 přílohy č. 7 vyhlášky, taktéž z ustanovení § 9 odst. 2 vyhlášky, a to určením, že údaj o splnění podmínky pro možnost převzetí odpadů do zařízení je součástí údajů o odpadu předávaných provozovatelem zařízení na úpravu odpadu. Pokud se jedná o povinnost provozovatele přejímajícího zařízení převzít odpad pouze v množství, které bude odpovídat množstevním limitům dle tabulky č. 7.2 přílohy č. 7 vyhlášky, vyplývá tato povinnost již z ustanovení § 36 odst. 5 zákona písm. b), které výslovně zakazuje převzít k odstranění množství odpadů překračující shora uvedený limit. V případě porušování povinnosti provozovatele přejímajícího zařízení zaznamenávat a ověřovat, zda předávající odpad splňuje množstevní limit dle tabulky č. 7.2 přílohy č. 7 vyhlášky, případně porušení povinnosti převzít odpad pouze v množství odpovídajícím limitům dle tabulky č. 7.2. přílohy č. 7 vyhlášky, se odkazuje na skutkovou podstatu přestupku dle ustanovení § 119 odst. 1 písm. c) zákona, jakož i na možnost uložení opatření k nápravě dle ustanovení § 116 zákona a případné zrušení povolení provozu zařízení dle ustanovení § 25 odst. 2 písm. a) zákona. Provozovatel přejímajícího zařízení však nemá jiný nástroj k ověření splnění limitu než informaci poskytnutou dodavatelem.</p>		
MŽP	zákon, vyhláška	<p>Zákon č. 541/2020 Sb., o odpadech,</p> <p>Vyhláška č. 273/2021 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady</p>	<p>Novelizovat vyhlášku č. 273/2021 Sb., a tak odstranit vnitřní rozpor mezi přílohou č. 52 a přílohou č. 4 bod E. Je nezbytné jasně stanovit, které odpady budou od roku 2030 skutečně považovány za recyklovatelné a které spadají pod kategorii technologických odpadů určených ke skládkování. Kritéria musí být zveřejněna s dostatečným předstihem.</p> <p>V současném znění vyhlášky č. 273/2021 Sb. existuje zřejmý rozpor mezi:</p> <ul style="list-style-type: none"> - přílohou č. 52, která uvádí katalogová čísla tzv. „vybraných technologických odpadů“ (odpady, které není možné ani po úpravě využít, a proto je lze ukládat na skládku ve snížené sazbě poplatku), a - přílohou č. 4, část E, která tatáž katalogová čísla řadí mezi odpady, jež jsou podle zákonodárce již nyní recyklovatelné a od 1. 1. 2030 nebude možné jejich ukládání na skládky. <p>Terminologický rozpor se týká následujících katalogových čísel např.:</p> <p>10 01 01 - Škvára, struska a kotelní prach (kromě kotelního prachu uvedeného pod</p>		životní prostředí

				<p>číslem 10 01 04), 10 02 02 - Nezpracovaná struska, 10 05 01 - Strusky (z prvního a druhého tavení), 19 12 09 - Nerosty (např. písek, kameny). Podle vyhlášky se tak stane, že odpady, které jsou dnes výslovně definovány jako „nevyužitelné“ a tedy určené ke skládkování, se ze dne na den – k 1. 1. 2030 – stanou legislativně recyklovatelnými, aniž by došlo k jakékoli změně jejich faktických vlastností či technologických možností jejich zpracování. Technologicky tedy uvedené odpady ani po roce 2030 nebude možné reálně a bezpečně recyklovat, neboť neexistují dostupné technologie, které by zajistily jejich účelné využití. Právně tak dochází k zásahu do principu právní jistoty a legitimního očekávání provozovatelů zařízení pro nakládání s odpady. Ti v souladu s dosavadní právní úpravou oprávněně předpokládali, že skládkování těchto odpadů bude možné i po roce 2030, neboť jde o odpady dlouhodobě definované jako nevyužitelné (§ 106 odst. 2 zákona o odpadech).</p>		
MŽP	vyhláška	Vyhláška č. 273/2021 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady	§ 11 odst. 1	<p>Doplnit větu: „<i>V případě nebezpečných odpadů musí být odstraněny jejich nebezpečné vlastnosti, je-li to technicky možné a ekonomicky smysluplné.</i>“</p> <p>Objektivním faktem je skutečnost, že odstranění nebezpečných vlastností je technicky možné prakticky vždycky. Logickým limitujícím faktorem je však vždy cena za takovou úpravu odpadu. A pokud tato cena bude znatelně vyšší než náklady na jiné zákonné naložení s tímto odpadem, není racionální ani ekonomické takto po subjektech vyžadovat úpravu odpadu, resp. odstranění nebezpečných vlastností. Jedná se o ustanovení, podle kterého by nyní ČIŽP mohla dát libovolně pokutu při uložení jakéhokoli nebezpečného odpadu na skládku, protože technicky možné je provedení jeho úpravy prakticky vždy. Ekonomicky je to však nesmysl.</p>		životní prostředí
MŽP	vyhláška	Vyhláška č. 273/2021 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady	§ 26	<p>Definovat nepřetržitý vznik odpadu jako naplnění prostředku pro soustředování odpadu častěji než 1x týdně. Doplnit, že v případech nepřetržitého vzniku odpadu se záznam do evidence provádí 1x týdně s uvedením celkového vzniklého množství odpadu.</p> <p>Upravit četnost vedení průběžné evidence v případech nepřetržitého vzniku odpadu, pokud při výrobní činnosti dochází k naplňování prostředku pro soustředování odpadu častěji než 1x týdně. Jednalo by se o významné snížení administrativní zátěže a eliminování chyb ve velkých průmyslových závodech.</p>		životní prostředí

MŽP	vyhláška	Vyhláška č. 273/2021 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady	§ 41	<p>Vypustit podmínku vymáhání osobních údajů po fyzické osobě, která nemá k předávanému odpadu žádný majetkový vztah.</p> <p>Dle § 18 zákona o odpadech a § 41 vyhlášky je provozovatel zařízení povinen zaznamenat při přijetí kovových odpadů údaje o fyzické osobě, která je předala do zařízení. Bohužel to platí i na případy, kdy je fakticky dodavatelem právnická osoba, která využije přepravce, jež není vlastníkem odpadu. Konkrétní fyzická osoba – v tom případě řidič, který ani neví, o co se jedná, naprosto přirozeně a logicky odmítá sdělovat svoje osobní údaje v takové míře, jak je po něm požaduje stávající legislativa.</p>		životní prostředí
MŽP	vyhláška	Vyhláška č. 273/2021 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady	Příloha č. 4 bod 11	<p>Ve věci přetrvávajícího chybného znění vztahujícího se k nakládání s odpadními pleny se navrhuje změna formulace bodu 11. přílohy č. 4 vyhlášky, např. zrušení slov „a odpady vzniklé jejich úpravou“.</p> <p>Zákaz skládkování nebezpečných odpadů ze skupiny 18 je v legislativě již dlouhodobě upraven. Povinnost stanovená vyhláškou je duplicitní a odborně neobhajitelná. Důsledky nastavení definovaného vyhláškou jsou ve výsledku negativní jak z pohledu ochrany ŽP, ochrany zdraví, ale i z pohledu ekonomického.</p> <p>Návrh řešení:</p> <p>a) vypuštění bodu 11;</p> <p>b) změnu formulace bodu 11 v příloze č. 4 vyhlášky tak, aby zákaz byl stanoven pro odpad katalogové číslo 18 01 03*.</p> <p>Znovu se upozorňuje, že samotná zdravotnická zařízení a domy s pečovatelskou službou měly velmi vážný problém v období, kdy podmínka již byla platná, než se odložila v čase novelou vyhlášky 273/2021 Sb. Problém se bude znovu opakovat.</p> <p>V rámci řešení akutního problému vyvolaného zákazem skládkování odpadu ze zařízení sociálních služeb (pleny) byla přijata novela vyhlášky o podrobnostech nakládání s odpady (č. 78/2022 Sb.). Tato novela pouze posunula účinnost zákazu skládkování bodu 11. přílohy č. 4 „Odpady skupiny 18 a odpady vzniklé jejich úpravou“, a to k 1. lednu 2027. Novela vyhlášky však neřeší jádro celého problému, tedy proč vlastně tyto odpady ze zařízení sociálních služeb bude zakázáno skládkovat, což byla dosavadní dlouhodobá a bezproblémová praxe. V případě, že by měl být zaveden oddělený sběr těchto odpadů s následnou likvidací ve spalovnách či podobných zařízeních, znamenalo by to až 10-ti násobné zdražení této služby. Aktuální novela vyhlášky tento problém neřeší, ale pouze odsouvá. Jako kompromisní řešení (respektující požadavek bezpečného nakládání s infekčním odpadem) se jeví ponechání zákazu skládkování infekčních odpadů a</p>		životní prostředí

				odpadů, u kterých se nebezpečná vlastnost infekčnost předpokládá (ostré předměty, krevní konzervy, části těl a orgánů). Ale vypustit ze zákazu skládkování neinfekční nevyužitelné odpady a odpady upravené v k tomu určených dekontaminačních zařízeních (řešení typu Vakumed, zpracování dopadů pomocí mikrovlnných vln apod.). Takto upravený odpad likviduje potenciálně nebezpečné odpady, tj. dekontaminuje je, a vytváří z nich odpad bez nebezpečné vlastnosti. Lze upozornit, že MPO pak pro účely nákupu těchto řešení připravuje dotační program i pro sociální služby. Současné znění po novele však nedává investorům do těchto technologií jistotu, že je budou moci provozovat od 1. 1. 2027.		
MŽP	vyhláška	Vyhláška č. 273/2021 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady	Příloha č. 13 List 1	Zrušit některé položky, které je evident povinen vyplňovat. Jde např. o položky: 1. Typ hlášení 2. Typ zařízení 3. BAT technologie 4. Povolení a povolené činnosti Údaje o zařízeních pro nakládání s odpady a obchodnících jsou uvedené ve VISOH 2 v Registru zařízení, a není je tedy nezbytné znovu uvádět v ročním hlášení. Existující stav je v rozporu se zákonem o právu na digitální služby.		životní prostředí
MŽP	vyhláška	Vyhláška č. 273/2021 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady	Příloha č. 13 List 7	Zrušit List 7. List 7 se vyplňuje pouze v případě, kdy zpracovatelské zařízení přijme odpady s PCB a zároveň k tomuto zařízení existuje evidenční list inventarizace. Vzhledem k tomu, že u většiny těchto zařízení, která jsou v současné době stále v provozu, tento inventarizační list neexistuje (jedná se o zařízení největších dodavatelů energií), jde o agendu, která postrádá smysl. Zároveň odpady obsahující PCB jsou často zpracovávány v zařízeních určených k demontáži elektrozařízení. Tato zařízení podávají hlášení dle jiného prováděcího předpisu, který vedení a ohlašování údajů v rozsahu Listu 7 nepožaduje.		životní prostředí
MŽP	vyhláška	Vyhláška č. 273/2021 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady	Příloha č. 14 sloupec 15	Vypustit sloupec 15 z průběžné evidence pro vybrané kovové odpady. Není znám důvod, proč je v evidenci odpadů tento finanční ukazatel. Pokud chce někdo zjistit tyto informace, tak může požádat příslušné finanční instituce. Pro průběžnou evidenci odpadů v zařízení určeném pro nakládání s odpady, které přijímá vybrané kovové odpady, je ve sloupci 15 požadavek na evidenci výše platby za daný kovový odpad pro každý jednotlivý příjem odpadu. Mohou existovat zařízení určená pro sběr a využití odpadů zároveň pod jedním IČZ, tj. jednou evidencí. Tento požadavek je pak značně administrativně náročný z řady důvodů a		životní prostředí

				<p>průběžná evidence plateb v reálu je často i nemožná:</p> <ul style="list-style-type: none"> - výkupní cena ve většině případů není stálá (srážky za nečistoty, vlhkost...); - výkupní cena je často určena či dokonce i jen navržena na základě laboratorních analýz (obsah kovů) a záleží pak na cenové dohodě s dodavatelem. <p>Administrativní zátěž je dále i nutnost přenastavení vnitropodnikového systému, propojení s evidencí odpadů apod., což kromě nadbytečné administrativy přináší i ekonomické náklady v řádu desítek tisíc Kč.</p>		
MŽP	vyhláška	Vyhláška č. 273/2021 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady	Příloha č. 18	<p>V příloze č. 18 do tabulky č. 1 doplnit do tabulky č. 1 katalogové číslo 20 01 36 01.</p> <p>Nově se nejedná o VUŽ a zpravidla se jedná o odpady, které lze využít (kovové části), pokud nebudou moci být započítávány v cílech, budou končit ve VUŽ, resp. v kovech tak jako dopsud.</p>		životní prostředí
MŽP	vyhláška	Vyhláška č. 345/2021 Sb., o podrobnostech nakládání s vozidly s ukončenou životností	Obecně	<p>Rozdělit rozsah evidovaných údajů na dvě části (stejně jako u přílohy č. 13 vyhlášky č. 273/2021 Sb.). První část - výčet údajů, které lze skutečně zapisovat a kontrolovat průběžně v reálném čase. Druhá část - soubor údajů jen pro souhrnné hlášení, a to s jasným rozlišením, zda a jaké hodnoty je možné vyplnit odborným odhadem.</p> <p>Rozsah a způsob vedení průběžné evidence a ohlašování vozidel s ukončenou životností a jiných odpadů provozovatelem zařízení ke sběru vozidel s ukončenou životností a zpracovatelem vozidel s ukončenou životností je stanoven v § 5 a v příloze č. 4 vyhlášky.</p>		životní prostředí
MŽP	vyhláška	Vyhláška č. 345/2021 Sb., o podrobnostech nakládání s vozidly s ukončenou životností	§ 5 odst. 3	<p>Pro řádné splnění legislativních povinností je nutné § 5 doplnit o způsob vedení a ohlašování souhrnné evidence materiálů a částí k opětovnému použití.</p> <p>Součástí ročního hlášení zpracovatele vozidel s ukončenou životností je i souhrnná evidence materiálů a částí k opětovnému použití. Vyhláška již ale nespécifikuje, zda se má jednat o samostatnou tabulku, nebo zda tato souhrnná evidence materiálů má být vložena přímo do ohlašované evidence odpadů.</p>		životní prostředí
MŽP	vyhláška	Vyhláška č. 345/2021 Sb., o podrobnostech nakládání s vozidly s ukončenou životností	§ 6	<p>Pro řádné splnění legislativních povinností je nutné § 6 doplnit o způsob vedení evidence materiálů a částí k opětovnému použití.</p> <p>Evidence jednotlivých materiálů a částí k opětovnému použití má být vedena odděleně. Není zřejmé, jak se mají materiály pro opětovné použití pro účely ohlašování označovat. Zda se má jednat o nějaký číselník náhradních dílů, slovních popisů jednotlivých materiálů, nebo zda má být pro označení využit Katalog odpadů. Také z vysvětlivek přímo nevyplývá, jaký evidenční kód použít a v jakých množstvích jednotkách takový materiál ohlašovat.</p>		životní prostředí

MŽP	vyhláška	Vyhláška č. 345/2021 Sb., o podrobnostech nakládání s vozidly s ukončenou životností	Příloha č. 4 List č. 4	Zrušit List č. 4. Údaje vyžadované pro vyplnění Listu č. 4 jsou již uváděny na Listu č. 2.		životní prostředí
MŽP	zákon	Zákon č. 243/2022 Sb., o omezení dopadu vybraných plastových výrobků na životní prostředí	§ 15 odst. 7	<p>Vypustit požadavek zákona na povinné zasmluvnění nejméně 90 % počtu obcí a současně 90 % počtu obyvatel kolektivním systémem rozšířené odpovědnosti výrobců (EPR).</p> <p>Tento požadavek představuje tzv. národní gold plating, tedy zpřísnění nad rámec minimálních požadavků evropského práva. Příslušná evropská směrnice ukládá členským státům povinnost zavést funkční systémy EPR, nikoli povinnost exaktně smluvně pokrýt konkrétní procento obcí či populace.</p> <p>1. Nepřiměřenost současné právní úpravy Česká republika má 6 258 obcí s výrazně nerovnoměrnou distribucí obyvatel – většina populace žije ve větších sídlech, zatímco malé obce představují významný podíl celkového počtu obcí, avšak jen malý podíl obyvatel. Požadavek zasmluvnění 90 % obcí je tak fakticky nesplnitelný, neboť zásadní část malých obcí dlouhodobě odmítá vstup do systému nikoli z věcných, ale z administrativních důvodů.</p> <p>2. Dostatečné garance fungování EPR systému bez procentních limitů Zákon již dnes ukládá provozovateli kolektivního systému povinnost uzavřít smlouvu s každou obcí, která o to požádá. Tato povinnost představuje naprosto dostatečnou právní záruku funkčnosti systému, neboť zajišťuje dostupnost kolektivního systému pro každou obec, která projeví zájem a vylučuje situaci, v níž by se obec nemohla zapojit. Takový požadavek je také v souladu se Směrnicí, která směřuje k zajištění fungujícího systému financování odpadového hospodářství, nikoli k plošné smluvní povinnosti všech obcí. Evropská směrnice neobsahuje žádný požadavek na konkrétní minimální podíl zasmluvněných obcí či obyvatel.</p> <p>3. Riziko nefunkčnosti celého EPR systému Trvání na současném procentním limitu vede k paradoxním a nežádoucím dopadům, kdy by při nesplnění limitu Ministerstvo životního prostředí bylo nuceno odejmout provozní oprávnění i řádně fungujícímu kolektivnímu systému.</p> <p>4. Proporcionalita a zásada minimalizace gold platingu Požadavek 90/90 je v rozporu se základní zásadou legislativní činnosti – nepřidávat nadbytečnou regulační zátěž, která není nezbytná pro splnění požadavků unijního práva (zásada no gold plating). V tomto případě navíc gold</p>	A	průmysl

				plating nepřináší vyšší míru ochrany životního prostředí ani nevede k efektivnějšímu fungování systému, naopak přímo způsobuje regulatorní neproveditelnost a riziko kolapsu systému EPR.		
MŽP	zákon	Zákon č. 243/2022 Sb., o omezení dopadu vybraných plastových výrobků na životní prostředí	§ 18 odst. 1	<p>Snížit povinné rezervy z 50 % ročních nákladů na 25 %.</p> <p>Návrh sleduje cíl sjednotit právní požadavky ukládané jednotlivým EPR systémům a odstranit současnou nepřiměřenou nerovnost v regulaci. EPR systémy založené dle zákona o obalech mají legislativně stanovenou rezervu ve výši 25 %, přičemž tyto systémy ze zákona nevykonávají přímé činnosti při nakládání s odpady, ale plní svou roli prostřednictvím finančního a organizačního zajištění systému. Přímé činnosti při nakládání s odpady naopak vykonávají EPR systémy podle zvláštních právních předpisů, zejména systémy podle zákona o vybraných výrobcích s ukončenou životností (např. elektrozařízení, baterie), u nichž je zachování rezervy ve výši 50 % nadále opodstatněné vzhledem k jejich provozní, logistické a infrastrukturní odpovědnosti a k vyšším rizikům spojeným s případným selháním systému.</p> <p>1. Proporcionalita povinností (čl. 1 odst. 1 Ústavy, čl. 4 odst. 4 Listiny) Ústavní soud zdůrazňuje, že jakýkoli zásah do práv či uložení povinností musí být přiměřený, potřebný a založený na legitimním cíli. Pokud lze dosáhnout sledovaného účelu prostředkem méně zatěžujícím, je zákonodárce povinen jej upřednostnit. Požadavek 50 % rezervy u EPR systémů, které nevykonávají přímé činnosti při nakládání s odpady a nenesou provozní rizika, zatímco EPR systémy s reálnými provozními a logistickými riziky mají rezervu nižší nebo srovnatelnou, je z hlediska testu proporcionality neodůvodněně přísný. Snížení rezervy na 25 % zachovává dostatečnou ochranu stability systému, zároveň však přestává být opatřením, které je „více, než je nezbytné“, a tedy potenciálně ústavně problematickým.</p> <p>2. Rovné zacházení a odstranění neodůvodněné nerovnosti (čl. 1 Listiny) Ústavní princip rovnosti vyžaduje, aby zákonodárce zacházel obdobně s těmi subjekty, které jsou v obdobném postavení, a naopak rozlišoval subjekty, které se objektivně liší. V této oblasti však dochází k neodůvodněné nerovnosti, kdy ne-provozní EPR systémy, které plní především administrativní a finanční funkci, podléhají přísnějším požadavkům na výši rezervy než obalové EPR systémy. Tento stav postrádá věcný a funkční základ a je v rozporu s ústavním požadavkem racionálního a nediskriminačního rozlišování.</p> <p>3. Předvídatelnost, právní jistota a legitimní očekávání</p>	N	průmysl

				Sjednocení výše rezervy na 25 % u ne-provozních EPR systémů, při současném zachování vyšší rezervy u provozních systémů podle ZVUŽ, obnovuje vnitřní logiku právní úpravy a posiluje právní jistotu.		
MŽP	zákon	Zákon č. 243/2022 Sb., o omezení dopadu vybraných plastových výrobků na životní prostředí Zákon č. 244/2022 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o omezení dopadu vybraných plastových výrobků na životní prostředí		Důsledně vypracovávat případové studie, a to se zapojením dotčených subjektů s cílem nezatěžovat podnikatele povinností zakládat nákladné kolektivní systémy (KS) pro jednotlivé kategorie plastových výrobků, ale definovat centrální přístup, který pokryje povinnosti vyplývající z rozšířené odpovědnosti výrobce efektivně. Legislativa ukládá zavedení principu rozšířené odpovědnosti výrobce (EPR) u následujících kategorií: nádoby na potraviny, sáčky a obaly na potraviny k okamžité spotřebě, nádoby na nápoje do 3 litrů, nápojové kelímky, plastové tašky, vlhčené ubrousky, balónky, tabákové výrobky s filtry, filtry uváděné na trh pro použití v kombinaci s tabákovými výrobky. Dosavadní přístup MŽP je zavádět EPR systémy pro každou jednu kategorii, takový přístup je extrémně neefektivní, administrativně i ekonomicky náročný, příkladem této nevhodné praxe je problematický vznik KS pro vlhčené ubrousky s obsahem plastu, kde legislativa nezohlednila % zastoupení v litteringu, které je 0,3 % (souhrnně ubrousky s plastem i bez) a stanovuje stejné povinnosti jako např. u nedopalků cigaret.		průmysl
MŽP	vyhláška	Vyhláška č. 169/2023 Sb., o stanovení podmínek, při jejichž splnění přestává být tuhé palivo z odpadu odpadem	§ 2 odst. 1 písm.d)	Změnit omezující parametr velikosti energetického zdroje pro využití paliv z 20 MW na 5 MW. Tedy na hodnotu, kterou samo MŽP původně do této vyhlášky navrhovalo, a na hodnotu, kterou nyní prosazuje také do vyhlášky k ukončení odpadového režimu u kapalných a plyných odpadů. Vyhláška zcela zbytečně omezuje možnosti energetického využití výrobků – paliv z odpadů odpovídajících příslušným evropským technickým normám tím, že parametrem minimální velikosti cílového energetického zdroje 20 MW znemožňuje využití paliv ve zdrojích lokální výroby tepla o velikosti pod tuto hodnotu. Stávající nastavení je zbytečnou byrokratickou a administrativní překážkou. V ČR existuje široká řada energetických zdrojů o velikosti 5–20 MW, které by velmi rády energeticky využily paliva odpovídající platné evropské technické normě EN ČSN definované vyhláškou. Avšak nemohou. Pro takové omezení neexistují objektivní environmentální důvody. Stávající nastavení tak spíše uměle zmenšuje příslušný trh a výrazně zužuje množinu energetických koncovek, které mohou svá stávající paliva nahradit novými palivy odpovídajícími evropské normě EN ČSN. To se negativně projevuje na konkurenceschopnosti menších energetických zdrojů, typicky městských tepláren, a zbytečně to snižuje možnosti efektivního energetického využívání upravených spalitelných frakcí z odpadů v ČR.		životní prostředí

MŽP	vyhláška	Vyhláška č. 169/2023 Sb., o stanovení podmínek, při jejichž splnění přestává být tuhé palivo z odpadu odpadem	§ 2 odst. 2	<p>Doplnit povinnost přesné evidence množství vyráběných a skladovaných výrobků svázané s účetními doklady. A současně ponechat bod změny odpadu na výrobek na konci technologie výroby paliva.</p> <p>Velmi problematické je vedení evidence odpadů v návaznosti na ustanovení § 2 odst. 2 vyhlášky, které stanoví, že z odpadu se výrobek stane až v provozovně odbírajícího subjektu. MŽP v návrhu vyhlášky původně stanovilo konec odpadového režimu na výstup z technologie tak, jak to předpokládá i technická norma. Původnímu návrhu odpovídala i věcná logika. Výrobce dle technické normy vystavuje na konci výroby prohlášení o shodě výrobku, a to v normou stanoveném formátu přílohy C) technické normy ISO EN 21640. Výrobce nemůže vystavovat prohlášení o shodě na výrobek, který nevzniká v jeho provozovně, ale až v provozovně jeho obchodního partnera. Do evidence nemůže být zapisováno, že z odpadu vznikl výrobek až v provozovně odběratele, když odbírající subjekt není výrobcem paliva a nemá ve své provozovně schválenou výrobu paliva. Toto je aktuálně zásadní praktický problém v rámci naplňování předmětného ustanovení vyhlášky. Ostatní vyhlášky odpad x neodpad stanovují bod přechodu na výrobek na fázi výstupu z technologie, nikoli vstupu do provozovny odběratele. Stávající nastavení je zcela nesmyslné a odporuje možnosti plnění dalších souvisejících povinností. Pokud existuje potřeba na straně státu zajistit evidenci výrobků vycházejících z technologie, pak to lze standardně řešit jako u jiných materiálů a výrobků (řešením shora). Stávající nastavení činí v praxi zcela zásadní problémy. Vlastně neexistuje zcela správný postup pro ohlášení dané věci a pro zápisy v evidenci odpadů. Pro účely praxe je zcela nevyhovující. Podvazuje to zbytečně rozvoj dalšího využívání odpadů a oběhového hospodářství. Jedná se o chybné administrativní nastavení, které zcela zbytečně působí dotčeným subjektům problémy a nepřináší nic pozitivního ani na straně státu, ani straně podnikatelských subjektů. Přiznáním fakticky špatného řešení na straně MŽP je skutečnost, že MŽP v další podobné vyhlášce (k ukončení odp. režimu u kapalných a plyných odpadů) zvolilo zcela jiný koncept.</p>		životní prostředí
MŽP, MPO	zákon	Zákon č. 541/2020 Sb., o odpadech	obecně	<p>Připravit komoditně definované vyhlášky na oblast odpad x neodpad – např. papír, plasty, stavební odpady, zeminy, textil, kaly z ČOV, pneumatiky, chladivové směsi.</p> <p>Stát by měl definovat závazné termíny, do kdy tyto předpisy vydá. Není jasné proč MŽP a MPO předmětné předpisy, které by zjednodušovaly využití dotčených množin materiálů, ještě nevydaly. Je přitom evidentní, že předpisy mohou efektivně přispět z citelnému navýšení využití druhotných surovin z odpadů. Vydání vyhlášek, které stanoví kritéria pro vedlejší produkt a pro ukončení odpadového režimu pro</p>		životní prostředí

				<p>vybrané komodity je potřebné z důvodu rozvoje technologií a kapacit recyklace. Zákon o odpadech v § 8 a 9 obsahuje zmocnění pro MŽP a MPO k vydání těchto vyhlášek. Oba resorty postupují v přípravných pracích, ale z pohledu potřeby navyšování procenta využití odpadů by bylo třeba tyto práce co nejvíce urychlit.</p>		
MŽP, Mze	zákon	<p>Zákon č. 182/2024 (kterým se mění zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů,</p> <p>Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, a</p> <p>Zákon č. 465/2023 Sb., kterým se mění zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací (liniový zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony)</p>	bod 13. (§ 38a)	<p>Vůbec neumožnit vstup bodu 13 do účinnosti (účinnost prvním dnem dvacátého čtvrtého kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení, tj. 1. 6. 2026). To znamená zrušit doposud neúčinný § 38a.</p> <p>Kontinuální sledování znečištění odpadních vod novelou vodního zákona. Návrh přináší pro firmy nové technické a provozní povinnosti, které bude technicky a ekonomicky náročné splnit, znamenají vysoká rizika dezinterpretace dat a limity a monitorovací povinnosti již řeší jiné zákony. V tuto chvíli není ani dořešena prováděcí vyhláška, na čemž se ukazuje komplikovaná aplikovatelnost právní úpravy.</p>	A	energetika, průmysl

ČSÚ	zákon, vyhláška	Zákon č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě Vyhláška č. 445/2025 Sb., o Programu statistických zjišťování na rok 2026		Zrušit povinnost podávat nulová hlášení u všech agend v hotelnictví a gastronomii. Podnikatelé musí hlásit i to, že nikoho nebytovali, neměli žádná data. To je čistá administrativní zátěž bez přínosu.		statistika
ČSÚ	vyhláška	Vyhláška o Programu statistických zjišťování (aktuálně č. 445/2025 Sb. pro rok 2026)	výkaz	Zrušit výkaz P 5-01, protože je požadován ještě před uzavřením auditované účetní závěrky, a dochází tak k rozdílu mezi vykázanými výsledky ve výkazu P 5-01 a výsledky zveřejněnými ve sbírce listin po vydání auditované výroční zprávy.		statistika
ČSÚ	vyhláška	Vyhláška o Programu statistických zjišťování (aktuálně č. 445/2025 Sb. pro rok 2026)	výkazy obecně	Výrazně redukovat statistické výkaznictví pro podniky. Vzhledem k tomu, že finanční správa má veškeré dostupné údaje, které může předat ČSÚ anonymně, nepovažuje se za vhodné zatěžovat podnikatele tak rozsáhlou agendou a požadovat vyplnění rozsáhlých dotazníků, s velmi citlivými údaji (např. počty klientů apod.). Je vhodné hledat řešení v souladu se zákonem o právu na digitální služby.		statistika
GFR	opatření	Opatření Generálního finančního ředitelství (GFR), kterým se stanoví vzor tiskopisu daňového přiznání k dani z příjmů fyzických (resp. právnických) osob a vzory jednotlivých příloh	obecně	Zjednodušit formulář daně z příjmů a zrušit přílohu o transakcích se spřízněnými společnostmi, která duplicitně opakuje informace obsažené ve zprávě o vztazích. Je třeba postupovat v souladu se zákonem o právu na digitální služby.		finance

NÚKIB	vyhláška	Vyhláška č. 410/2025 Sb., o bezpečnostních opatřeních poskytovatele regulované služby v režimu nižších povinností		<p>Redukovat požadavky stanovené vyhláškou.</p> <p>Řada povinností je pro poskytovatele regulované služby v režimu nižších povinností stanovena nad rámec požadavků směrnice NIS II. Jmenoval lze například požadavky na smlouvy uzavírané s dodavateli v příloze č. II k vyhlášce, které mikro a malé podniky elektronických komunikací neúměrně zatíží a zároveň stejně nezaručují vysokou ochranu dat.</p>	A	kybernetická bezpečnost
ÚOHS	zákon	Zákon č. 395/2009 Sb., o významné tržní síle a nekalých obchodních praktikách při prodeji zemědělských a potravinářských produktů	§ 3a	<p>Doplnit do zákona povinnost dodavatele informovat odběratele o výši obratu. V případě pochybností, jak správně vypočítat výši obratu, by měl mít dodavatel oprávnění obracet se na ÚOHS.</p> <p>Zjišťování obratu dodavatele pro účely posouzení, zda dodavatelsko-odběratelský vztah spadá pod režim zákona o významné tržní síle je pro odběratele velkou administrativní zátěží – odběratel je ve většině případů nucen opakovaně žádat dodavatele o sdělení informací, pokud už dodavatel poskytne informace, pak často vypočítávají obrat nesprávně apod. Odběratel nemá účinné prostředky, jak správně vypočítaný obrat od dodavatele získat. Je třeba zajistit rovný přístup a informovanost pro všechny dotčené subjekty.</p>		hospodářská soutěž